5283
EVERGREEN CREST
AUG 1975
EDMONTON - 87 AVE.
EDMONTON, ALTA.
T6B 0K9

UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alberta, Canada
Phone: 422-5708
RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $7.50
Окремий число: 20 центів
Поза Канадою: $9.00
Зміна адреси: 20 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ
UKRAINIAN NEWS

5 ЛЮТОГО
Число 6
№
Тижневик „Українські вісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLVIII VOL. XLVIII
FEBRUARY 5, 1976

ПІДВИЩИЛИ ОПЛАТУ ЗА МЕДІКЕР

Алберетська здорована асекурація Медікер підвищила оплати за обезпечення поодиноких алберттців із 5.75 долярів місячно до 6.40 дол., або із 69 долярів річно до 76.80 долярів.

Асекурація родина коштує тепер місячно 12.80 долярів, замість 11.50 долярів, як було досі. А річна оплата тепер є 153.60 долярів, замість дотеперішніх 138.00 дол.

Міністер алберетських шпиталів Ґ. Мінілі, проголошуючи 11.3%-ову підвишку оплат за шпитальне обезпечення, сказав, що уряд Алберти доплачував річ що здорового обезпечення 30 мільйонів долярів, а до того ще доплачував 12 мільйонів долярів, щоб покрити кошти обезпечення алберетських пенсіонерів, тобто не платять за здоровне обезпечення нічого.

Спортові змагання в Інсбруку

В середу, 4 лютого в столиці Тироло Інсбруку розпочалася спортові олімпійські змагання в зимовому спорті, в яких бере участь 1.500 змагунів із 40 країн. На змагання прибуло понад 70.000 гостей. 115.000-не чепуряє місто Інсбрук, положене між високими горами над рікою Іном, видало на підготовку до змагань від 1964 року 148 мільйонів долярів. Щоб запобігти тим оцим, мешканці Інсбруку будуть мусіти платити 15% вищі податки. Для 1.750 журналістів, що прибули до Інсбруку з цілого світу, управа міста звільнила студентські доми на університеті, а студенти мусіли на той час шукати інших приміщень.

З уваги на те, що в часі Олімпійських змагань в Монкеяі арабські терористи повбивали ізраїльських змагунів, а в часі конференції в Відні захопили представників країн, що продають нафтову ропу, в Інсбруку ладу пильнують австрійські вояки з машиновими крісами, а багато приміщень для змагунів є ще й обведені колючим дротом.

В програмі зимових змагань в Інсбруку є гірська їзда на лещетах („слєдьом"), далека їзда на лещетах до 35 миль, змагання в їзді на важких санках („бобслей"), їзда на совгах, гокей ітд. В змаганнях беруть участь мужчини та жінки.

Кубинці на Сагарі

Премєр Кубі Фідель Кастро — Для декого може видавтися дивним, що за пустиню Сагару ведуться такі за їх волнів участь з міжнародніх змагань за Сагару. В кол. португальській колонії Анґолі вже бореться ярая з комуністичними частинами анґольців понад 10.000 кубинських вояків, а дальші частини при бувають. Тепер офіціяльні повідомлення, що 200 кубинських вояків висадилося в кол. еспанській пустині Сагарі, яку тепер зайняли мароканці та мавританці. Кубинці та північно-східні намібійці добровільно будуть помагати т.зв. незалежним мешканцям Сагари боротися з мавританцями та марокаццями за визволення Сагари, яка мала би стати незалежною державою, очевидно з комуністичним урядом, бо знаємо, що чого б кубинці та північні в'єтнамці допомагали поборати за звільнення Сагари від чужоземної окупації.

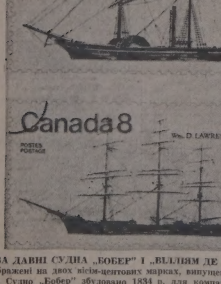

ДВА ДАВНІ СУДНА „БОБЕР" І „BLLIJAM DE LORENC" зображені на двох місяцевих марках, випущених недавно. Судно „Бобер" збудовано 1834 р. для компанії Гадсон Бей і то було перше судно на Тихому океані. То був дерев'яний колісний пароплав, довгий на 100 стіп, широкий 38 стопи на 100 тонну. Його ґвиздали для перевозу футер, насаджів ітд. Воно ціло на мілину біля Ванкувер 1888 р. „Вілліям де Лоренс" було найбільшим дерев'яним судном із вітрилами, що його збудували в Шотляндії. Довге на 262 стопи. 1883 р. його продано до Норвеґії.

Почалася сесія парляменту

Після різдвяних вакацій у понеділок, 26 січня розпочалася в Оттаві чергова сесія парляменту. На відкритті сесії не було прем'єра П. Трюда, який тепер відбуває подорож до Мексіка та Куби та 10 міністрів на особовому кабінеті. Протягом першого тижня парлямент повинен ухвали та закон про устійнення прибутку для фармерів степових провінцій, додатки до кримінального закону, зміни закону про горожанство ітд. На слідуючий тиждень буде вирішена справа американських журналістів „Тайм" та „Рідер'с Дайджест", які досі користувалися в Канаді окремими привілеями, бо фірми, які давали до цих журналів оголошення, могли кошти оголошень відтягти з податку доходу, а тепер канадський уряд хоче цей привілей скасувати. Деякі посли хотіли б перевести дебати над новою економічною політикою прем'єра Трюда, але, поки що, це неможливе, бо прем'єр є в дорозі.

Черговий шпигун в радіо „Вільна Европа"

Чехословацьке пресова агенція ЧТК повідомила, що до Праги повернулася чехословацький шпигун, який працював у радіо „Вільна Европа", яка надає про грами до чехословацьких країн, поза СССР. Чехословацький агент працював у радіовисильні протягом 7 років, бо його на ціх чехословацьких для чехословацької розвідки інформацій, а на віть вепів інстатнтах до кількох еміґрантських організацій, але досі не проголошено, до яких. Агенція не подала імені шпигуна, але заповіла, що він виявив подробиці своєї діяльности за посередництвом чехословацького радіо та телевізії та виявить „проти-миру" та підривну діяльність радіо „Вільна Европа", яке є під контролею розвідчої аґенції СІАЙЕЙ.

Як відомо, радіостанцію „Вільна Европа" фінансує американський уряд.

В. Курилик дістав Орден Канади

Відомий в Канаді український артист-малярВасиль Курилик, що є одним із найкращих та найбільших оригінальних сучасних малярів, дістав високе канадське зіблачення Орден Канади.

Василь Курилик походить родом з Алберти, де виростав на сіно в околиці Сагари. Тепер він живе в Монтреалі, а його ім'я стає дедалі дедалі дедалі

ТРИДЦЯТЬ ДРУГА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

ПЕРШИЙ ЛИСТ ДО ТИМОТЕЯ: зач. 285

Сину Тимотею, слово є вірне і достойне всякого приняття. Бо на це трудимося і зносимо наругу, що надісмося на Бога живого котрий є Спасителем усіх людей, передовсім вірних. Це проповідуй і навчай.

Ніхто нехай не гордує твоїм молодим віком, але будь взором для вірних у слові, в житті, в любові, в вірі, в чистоті.

Поки не прийду, займайся читанням, напоминанням, наукою. Не занедбуй тої благодаті в собі, що да на тобі пророцтвами, з положенням рук священства. Над цим роздумуй, у цім перебувай, щоб твій поступ був явний для всіх.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 99

У той час Ісус проходив через Єрихон. І ось чоловік, на ім'я Закхей, — а був він старший над митарями і багатий — і бажав бачити Ісуса, хто він, та через народ не міг, бо був малого зросту. І побігши наперед, виліз на морву, щоб побачити його, бо туди мав переходити.

А коли Ісус прийшов на те місце, споглянувши вгору, сказав до нього: „Закхею, поквапся злізти, бо сьогодні треба мені бути в твоїм домі".

Він зліз поспішно і прийняв його, радіючи. І, бачивши всі, негодували, кажучи, що зайшов у гостину до грішної людини. Закхей же, ставши, сказав до Господа: „Ось половину мого майна, Господи, даю вбогим; а як кого скривдив, верну вчетверо".

Ісус сказав до нього: „Сьогодні спасіння прийшло на цей дім, бо й він син Авраамів; прийшов бо Син чоловічий спасти і знайти, що згинуло".

ХРИСТОС ПОМЕР ЗА ЖИТТЯ СВІТУ

(о. С. С. Мудрий ЧСВВ)

„Вірую... в Ісуса Христа, що був розп'ятий і страждав..."
(Символ віри)

(Частина друга)

При смерті Ісуса ще й земля затряслася. Це трясення було надзвичайне. Мужі науки й вчені досліджували скали на горі Голготі й дійшли до переконання, що розколення цих скель не наступило там в наслідок звичайного землетрясення; тоді були б відокремилися, відпали різні скелні поклади, падаючи в напрямі жил, були б рвались, кололись найслабші споєння. Так діється всюди, де лиш тріскають скелі в наслідок трясення землі. А на Голготі навпаки: скелі розкололись впоперек своїх жил, отже в наслідок надприродного діяння, чого ані природа, ані людська штука вчинити не може. З причини цього трясення, багато навернулись: „А сотник і ті, що стерегли з ним Ісуса, бачивши землетрус і те, що сталося, вельми налякалися і мовили: „Це справді був Син Божий!" (Мт. 27,54).

При смерті Христовій, як свідчить євангелист Матей, „гроби відкрились, багато тіл святих померлих устали" (27,52). Це відчинення гробів було ділом Божої всемогутності, а вставання тіл багатьох святих померлих було ділом того, хто в своїй руці тримає ключі смерті, ділом Бога, бож усі модерні засоби техніки й сили світу неспроможні ні одного померлого воскресити з гробу. Це відчинення гробів було заразом упімненням для грішників. Як каже св. Тома: „Відкрилися гроби на знак, щоби повстали ті, що в гріхах померли". Ось цією великою жертвою смерти Господньої розкаяний грішник має відвалити над гробний камінь, має стрясти зі себе гробову гниль, і встати з нього надприродно оновленим життям (Єфес. 5,14): „Прокинься, сплячий, і встань із мертвих, а Христос освітить тебе! — закликає Апостол народів.

Так отже, смерть Христова була чудесна, прославлена багатьма чудами. Цілий світ і найпізніші віки мали пізнати, що Той, хто умер на хресті, є правдивим Сином Божим.

Ми сказали ще, що смерть Христова була благословенною. Чому? Бо саме через неї нащадки Адама стали увільнені з неволі сатани, супротивника Божого. Бо ще в раю перший прародич через свій бунт і непослух волі Господній попав під владу диявола, батька всякої лжі й бунту. Тому-то всі нащадки Адама називаються „синами гніву", а сатана „князем цього світу", тобто князем усіх людей, яких через гріх він полонив собі. Через свою смерть на хресті Спаситель визволив нас з-під власти тьми, руйнуючи діла діявола (І Ів. 3,8), спіймав і кинув у пропасть князя цього світу (Од. 20, 2.9).

Що більше — Ісус своєю смертю врятував рід людський від вічної загибелі, яка спочила на ньому після впадку прародичів. Христос, як каже св. Апостол Павло, „знищив розпусту, що була проти нас, що нас осуджувала, разом з приписами; він її зробив причиною прибивши до Хреста" (Кол. 2,14). „Нема, отже, тепер ніякого засуду для тих, що в Христі Ісусі" (Рим. 8,1).

Таке велике нещастя відвернув від нас Ісус своєю смертю. До того зготовив нам нескінченну щасливість, бо поєднав нас з небом. Бо, коли бувши ворогами, ми примирилися з Богом смертю його Сина, то тим більше тепер, примирившися, спасемося його життям. Саме в тій цілі відпустив нам Господь наші провини. В Ісусі маємо відкуплення його кров'ю, відпущення гріхів, згідно з багатством Його благодаті (Єф. 1,7). Кличе Апостол Іван (І Ів. 3,1): „Дивіться, яку велику любов дарував нам Отець, щоб ми дітьми Божими звалися. Ми і є ними".

Вкінці смерть Христова відчинила й здобула спадкоємство неба для людей усіх часів і віків. Христос помер за всіх, щоби всі синами Божими були. Все ж таки необхідно, щоби кожна людина зосібна сталася гідною того синівства Божого. А до того потрібно віри й життя згідно з правдами святої віри.

Щоб ми, однак, могли вести життя згідно зі св. вірою, Христос своєю смертю виєднав нам багаті ласки. Тому ніхто не може бути виправданим, коли каже: „Не можу спастися, бо я заслабий". Віра свята повчає: „Можу все в Тому, хто мене кріпить" (Фил. 4, 13). Хто, отже, йде на загибіль, сам собі винен. Одні гордують світлом св. віри, другі нехтують засобами свого освячення, св. Тайнами; інші ж не хочуть жити згідно з законами Божими.

О, яка ж благословенна Христова смерть для нас! Дякуймо Ісусові, що на дереві хреста визволив нас з неволі сатани й пекла, а відчинив нам небо. А з нашого боку докладаймо всіх зусиль, щоб ми до того неба дісталися, йдучи дорогою, яку вказує нам наша свята віра. Амінь.

ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ

ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ З КАПЛИЦЕЮ, ВІД НІКОГО НЕЗАЛЕЖНЕ,

Даємо особисту та ввічливу послугу. Наші ціни приступні і відповідні до всяких фінансових вимог і обставин.

LEYDEN'S *Funeral Homes, LTD.*

18 Ave. and 2 St. S. W. CALGARY 262-9101 and Claresholm 235-3755

Сем Сорокан, управитель і власник

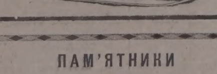

ПАМ'ЯТНИКИ

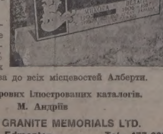

з мармуру та ґраніту, в різних бажаних видах — хрести, плити — та нагробні плити з написами в усіх мовах.

Найкращий матеріял, ґарантоване виконання. Знижка на 15%-30% від нормальних цін. Скора достава до всіх місцевостей Алберти.

Жадайте дарових ілюстрованих каталогів.

М. Андріїв

DOMINION GRANITE MEMORIALS LTD.

12325 - 97 Street, Edmonton Tel.: 477-2333

Високі відвідини у Римі

● **Австрійська цісарева Зита з Габсбургів,** в товаристві сина Рудольфа, своєї сестри і невістки (сина Оттона), відвідала одинокого в Римі — Блаженнішого Отця Йосифа. Вона приїхала на беатифікацію монахині, сестри Марії Галко Ледухівської, спорідненої з Габсбургами.

В часі відвідин виринули милі спогади про Сл. Б. Митр. Андрея гр. Шептицького, якого, після повороту з цісарської тюрми, цісар Карло нагородив найвищим державним австрійським відзначенням. Він також, цісар Карло, як один з останніх своїх творів, оснував Український Державний Університет у Львові. Тепер ведеться рівнож беатифікаційний процес цісаря Карла.

Родина Ледуховських була українського походження, родиною в Ледухові на Волині. Одна частина спольщилась, як спольщилась українська шляхта (ген. Єзуїтів, пок. Володимир Ледуховський і ін.). Друга частина знімщилась (браж. Тереса і ін.). Всежтаки треба пригадувати, що вони українського походження.

● **Представник німецького паломництва** з Архидієцезії з Кельн, Зах. Німеччина, звернувся до Блаженнішого Кир Йосифа з проханням виголосити проповідь і поблагословити Найсв. Тайнами німецьких прочан в церкві св. Андрея („Делля Валлє") в Римі.

Блаженніший приїхав до цеї ж церкви дня 21 жовтня ц.р., де відбулася процесія в асисті 10-ох німецьких священиків і нашої асисти з Колеґії Св. Софії. Співали німецькі прочани. Відтак Блаженніший виголосив проповідь на німецькій мові, а вкінці, Блаженніший підійшов до головного Престолу й поблагословив численно зібраних (понад 650) прочан. Німці були дуже захоплені, що могли побачити наш обряд.

● **Дня 30 жовтня 1975, 450 паломників з Америки** переважно члени „Голубої Армії", відвідали собор Св. Софії та Український Католицький Університет. Вони вітали Блаженнішого у великій авлі під собором, де о. д-р Василь Бойсак звернувся, в імені про чан, до Блаженнішого Патріярха з проханням сказати кілька слів і поблагословити їх та їхні родини та відповісти на деякі питання. Блаженніший сказав промову до прочан в англійській мові.

Опісля всі подалися до храму, де Блаженніший посвятив їм медалики, ікони хрестики й інші релігійні предмети. Всі були захоплені храмом, як також доцільним уложенням Університету, бібліотеки, природничого музею, викладової залі і семинарами. В цій групі замітна була група українських жінок з околиць Пенсильвенії, які заспівали в соборі українську релігійну пісню і, які втишилися до сліз своєрідним храмом в центрі християнського світу. Вкінці Блаженніший Патріярх поблагословив паломників і вони на другий день відлетіли домів.

Документ для сумної річниці

(УПБ) — 8-10 березня 1976 р. промине 30 літ від нещасного Львівського „собору", на якому з неприхованою радістю російської православної церкви при допомозі совєтського уряду доконано „ліквідацію" Української Католицької Церкви.

Українські совєтські газети не перестають нападати на Українську Католицьку Церкву. Недавно дійшли до нас окружною дорогою два числа „Вільної України" (Орган Львівського обкому Комуністичної партії України і обласної Ради депутатів трудящих) з 25 серпня 1974 р. і з 10 червня 1975 р. з клеветливими напастями. В числі з 25 серпня 1974 р. Д. Міньковецький, Директор Дублянської СШ Самбірського району пише: „А щодо ліквідації уніятської церкви, то це відбулося з ініціятиви частини уніятського духовенства. Собор греко-католицької церкви волею віруючих і духовенства порвав з Ватиканом і ліквідував ненависну унію".

Яка це була „ініціятива і воля віруючих і духовенства" належно опрацювали вияснили різні автори українські і чужі. А ми наведемо текст одного оригінального, досі незнаного, документу, який маємо:

„До Всечеснішого о. Дуткевича Євгена пароха церкви св. Петра і Павла у Львові.

Повідомляю Вас, що, оскільки по 5 ц.м. Ви не приступите до „Ініціятивної групи", то від того дня не зможете правити Служби Божої ні в одній церкві, а одночасно втратите всі права пароха.

о. Др. Костельник Гавриїл
Голова „Ініціятивної групи"

Львів 3/III 1946 р.

(і округла печатка з трираменним хрестом в середині, а довкруги напис: „Ініціятивна група по Воз'єднанню Греко-Католицької Церкви з Православною Церквою в західних областях України").

Таке письмо напевно одержали від „Ініціятивної групи" і інші священики і мусіли до двох днів дати відповідь, бо інакше їм буде заборонено від правляти Служби Божі в якій небудь церкві і втратять всі права пароха, а ми ще додали б, і наразяться на небезпеку заслання на Сибір, що і сталось із „непокірними".

Але добавимо ще призабутий документ, який красується у славнім документі „Діяння Львівського Собору". Товариш Ходченко, уповноважений у справах Московської Православної Церкви дає такі інструкції для тієї ж „Ініціятивної групи": „Ініціятивна група по воз'єднанню Греко-Католицької Церкви з Руською Православною Церквою санкціонується у Вашому складі, **як єдиний тимчасовий церковно-адміністраційний орган, якому надається право керувати в повному обсязі** (підк. Ред.). існуючими греко католицькими парафіями в західних областях України і проводити справу воз'єднання зазначених парафій з Руською Православною Церквою".

Це лиш один пункт. З нього ясно бачиться, як і з поданого документу, хто єдино керує і в правному обсязі, і перед тим в совєтських обставинах нема що й говорити чи протестувати. Так то українська Церква „порвала" з Ватиканом і „ліквідувала ненависну унію"...

ЗВІТ БЛАЖЕННІШОГО ПАТРІЯРХА ПРО

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ У РИМІ

В заступстві Ректора Університету відкриваю 13-ий рік викладів, бо скінчили ми 24-річні семестри і 6 вакаційних, разом 30 семестрів. Дяка Божій Премудрості, що отут могли ми піднести високо прапор нашої науки і нашої національної свідомости. Це є велике досягнення у нашій недолі, бо мимо скромности числа слухачів, зазначився сильний вияв нашої наукової творчости. Як звичайно, відкриваючи новий університетський рік, треба кинути оком на минулий:

● **Слухачі.** Коли почислимо слухачів за 1974-75 р., їх було 100. Якщо брати на особи, їх було 25 на зимовому і літньому, а 50 на вакаційному семестрі. Звичайно на вакаційних курсах приїздило 30. Виклади відбувалися щодня по полудні від 3—6 години. На доповнюючі виклади слухачі ходили на Університет „де Пропаганда Фіде".

● **Склад професорської колегії.** Ролю Великого Канцлера сповняв я. Ректор був необсаджений з різних причин, а Проректорами були: о. проф. Василь Лаба та о. проф. Іван Музичка.

На **теологічному факультеті** Деканом був о. д-р Іван Хома. Звичайними професорами були: Блаж. Кир Йосиф, о. Лаба, о. Хома, і єп. Марусин. Надзвичайними професорами були: єп. Маланчук, о. Гриньох, о. Нагаєвський, о. Федорів, о. Качор і о. Баран. Допоміжними силами: о. Гузар, студит, о. Гарванко та о. Дацько.

На **філософічно - гуманістичному факультеті** Деканом був д-р Василь Лев, а Продеканом — д-р Богдан Лончина. Звичайними професорами були: Лев, Лончина, М. Соневицький, Янів, Тершаковець і Біда. Надзвичайними професорами: Ленцик, І. Соневицький, о. Тилявський, Я. Рудницький, Горбач, Селянська, Л. Рудницький, Кушнір, Антонович, Жук, Дебеляк, Гнідовець, Овчаренко, Завадович, Віценте Брумен і Марія Марольт. Допоміжними силами: Ліда Таврицька, мгр Василик, Іван Романів, о. Кротець, мгр Іванків, о. Мазяр, о. Бабяк, о. Саба, о. Павлик, о. Чміль, мгр Мати Клявдія, ЧСВВ, В. Кармазин-Каковський і Бойцун.

На **правничому факультеті** Деканом був д-р Микола Чубатий, Звичайними професорами: М. Чубатий і Галайчук (обидва тепер упокоїлися в Бозі). Надзвичайними професорами: Казимира, Старосольський, Маркусь, Марунчак, Боцюрків, Чировський, Дудра і Вороняк.

На **математично - природничому факультеті** Звичайним професором був д-р Петро Зелений. Надзвичайними: Зелик і Лазорко. Допоміжними силами: о. Тиндало та о. Гринишин.

Разом було 46 звичайних і надзвичайних професорів, а допоміжних сил було 18.

● **Видання УКУ.** Може далеко більшу силу проявив Університет, не так викладами, як у виданнях творів. Закінчено збірку видань „Монумента Украіне Гісторіка" XII томом, збірку Митр. А. Шептицького в 15 томах рукопису. Слава Богу за цей науковий подвиг! А відтак вийшло продовження монументів: XIII том (XIV ще в друку), які зібрав о. д-р Степан Баран, а тепер слідують томи о. д-ра Стахова, який назбирав їх аж 7 томів. І так, як є монумента гісторіка „Германіє", „Гунґаріє", „Полоніє" і інші, є тепер також і „Монумента Украіне Гісторіка".

Дальше, видано проповіді Ґалятовського п.з. „Іоанікій Ґалятовський і його, Ключ Разуминія", приготовив проф. д-р Константин Біда.

Дальше, вийшла праця пок. проф. Петра Ісаєва: „Причини упадку української держави". Кожний нехай прочитає собі з яких причин ми розвалили свою державу.

Самі студенти Богословської Академії видали „Світильник Істини".

Вийшла також книжка Блаж. Йосифа: „Про Св. Тайни" як VI том „Творів Блаженнішого Кир Йосифа".

Вкінці, надруковано твір проф. д-ра В. Кармазина-Каковського: „Мистецтво лемківської церкви".

● **Бібліотека УКУ.** Бібліотека дальше розвивається; на загал є вже около 50,000 томів книжок; правда, записано щойно 23,081 чисел, але під одним числом знаходимо нераз й 7-8 томів даної серії, так що можна числити разом до 50,000 томів. Там працювали: студент Андрій Чировський, чотири студенти університетів з Англії під проводом Олі Юрків: Ліда Деремендa, Леся Мельничук і Д. Кузик.

● **Музей Українського Мистецтва.** Мистецький Музей рівнож зробив великий поступ. Є 53 кімнат. Працювали там: д-р Р. Навроцька, п. інж. С. Пушкар, д-р і п. Кобилянські і ін.

● **Природничий Музей.** Крім мистецького є збірка природничого музею, для якого треба б побудувати окремий дім. Прийшла дуже цінна збірка деяких вужів, найбільшого, який має силу задусити корову, подарував Святіший Отець і коштував 250,000 лір. Крім того є з Австралії качконіс (який нині вигибає) — це перехід від плазунів до птиць. Я вже кілька разів основував такі музеї, та на жаль, вони пропадали. На Сибірі, я назбирав був кільканадцять шаф сибірських комах, мотилів тощо. Але то все знищили. Всетаки кільканадцять оказів сибірських птиць збереглося, бо я переслав був до Наукового Т-ва ім. Т. Шевченка у Львові.

● **Архів.** В архіві працює мґр Мати Клявдія Федаш. Треба ще багато роботи, щоби його упорядкувати.

● **Філії УКУ.** На кінець, треба згадати про створення Філій УКУ:

Найстарша створена в Буенос Айресі в Арґентині. Був там проф. Галайчук, який на жаль, помер а тепер нема ким заступити. Є там мґр М. Василик, який це все тепер держить. Є 4—5 словінців, надзвичайних професорів, які для своїх студентів-словінців дають виклади.

Друга Філія є в Чікаґо. Вона має свій дім близько храму свв. Володимира і Ольги. Там проф. Василь Маркусь розвинув сильну діяльність. Виклади ведуть професори: Маркусь, о. Тилявський, о. Кротець, Сениця, Завадович, Лев, Лончина і ін.

Третя, це Філія у Вашинґтоні. Нині Вашінгтон є осередком дипломатичного світу і тому важний цей осередок. Є там професори: Старосольський і Кушнір. Організувала д-р Р. Навроцька й д-р Гіль. Посвячення прегарного дому доконав о. д-р Любомир Гузар, студит, з іншими священиками. Філія основана грамотою з 1 грудня 1974 р.

● **Перша докторська промоція.** Дня 27 червня м.р. відбулася перша оборона докторської дисертації з богословських наук. Єром. Рафаїл (Турковняк), студит, написав працю на тему: „Літургія на передосвячених Дарів за обрядом Української Церкви". Ця подія записана, як перша в історії розвитку УКУ, що пробиває шлях до дальших змагань студентів для досягнення високих наукових ступенів.

● **З гостинних виступів** мушу згадати виступ поетеси Зої Когут, яка нині належить до найспосібніших поетів. Вона відчитала свої вірші на окремому авторському вечорі, який відбувся 3 липня 1975 р.

Цілий світ признає вже Український Католицький Університет. **Як Нарід і Церква з Патріярхатом піддержать УК Університет — то не зникне українське поселення з земської кулі!**

Треба всюди старатися створити такі осередки (Філії), які б рятували наш нарід. Тоді не будуть наші люди виписувати таких клеветів на себе самих, як от тепер в Лондоні деякі. Ми так низько впали! Не маючи поняття про свою історію, жонґлюють католицизмом — для своєї карієри!

Тому, треба себе виховувати й пізнати свою історію — і тоді **українське поселення буде знати чиї вони діти.**

► **Уряд СССР погодився** на прохання жидівського рабіна з Ню Йорку І. Шнайєра та черця-езуїта Д. Кампіона дозволити п'ятьом жидівським студентам теольоґії із СССР студіювати жидівську теольоґію в Ню Йорку. Міжконфесійна організація-фундація, „Голос совісти" покриє кошта студій у Ню Йорку, які досягнуть річно 10,000 долярів за одного студента.

Богослуження: лютий

оо. Василіяни
Box 379, Mundare; Ph. 764-3860
8. — Скаро 10.30
15. — Стар-Пено, 10.30
22. — Лішор, 10.30
29. — Скаро, 10.30

о. Д. Гнат
Box 68, Glendon; Ph. 635-3741
8. — Боннивил год. 10 рано
12. — Трьох Свят. Глендон год. 10 рано
15. — Ст. Пол год. 10 рано
22. — Айрон Ривер год. 10.30 рано
29. — Боннивил год. 10 рано

о. Т. Гурко
Box 8, Radway; Ph. 736-3501
8. — Восетна
15. — Радвей
22. — Смоки Лейк
29. — Смоки Лейк

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
8. — Делф
15. — Лемонт
22. — Восток св. Михаїла
29. — Ст. Майкел

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree; Ph. 592-3804
8. — Менвіл 10.30
12. — Іннісфрі 10 ренч 10.30
15. — Левой 10.30
22. — Іннісфрі місто 10.30
29. — Ренфурлі 10.30

о. К. Станґрет
Box 322, Vilna; Ph. 636-3543
15. — Вилна
22. — Стрий
29. — Спедден

о. П. Литвин
Two Hills, Alta; Ph. 657-2345
Богослуження на рік 1976
Ту Гиллс, год. 9 — 2, 3 і 4-та нед.
Ту Гиллс, год. 10 — 1-ша нед.
Новий Київ, год. 10.30 2 і 4 нед.
Плейн Лейк, год. 10.30 — 3 нед.

о. Ол. Захаріясевич
Box 215, Holden; Ph. 688-3835
8. — Голден год. 8.30 чит. св. Л. Коперник год. 10.30 спів.
15. — Голден год. 8.30 чит. св. Л., Голден-фарми год. 10.30 співана.
22. — Голден год. 10.30 співана св. Літ.
29. — Голден год. 10.30 співана св. Літ.

о. П. Петришин
Box 83, Redwater; Ph. 735-3952
8. — Редвотер 9, Федора 10.30
15. — Редвотер 10.30
22. — Редвотер 9, Вог 10.30
29. — Редвотер 10.30

о. М. Марунчак
12204 - 113 Ave., Edmonton
8. — Кемроз 9.00
Равнд Гіл 11.00
Гей Лейк 4.00 попол. загальні збори

о. Іван Макух
Box 58, Myrnam, Ph.: 366-3890
8. — Фіделіті 10.30 р.
15. — Мирнам 10 р.
22. — Ллойдмінстер 10.30 р.
29. — Мирнам 10 р.

о. І. Черкавський
Box 141 Derwent; Ph. 741-3730
8. — Дервент 9.00
Елк Пойнт 11.00
15. — Дервент 9.00 Стрітення.
Верміліон 11.00
22. — Дервент 10.30

ОКРУГА НЕЛЬСОН

о. С. Юник ЧСВВ
1213 Falls St.
Nelson, B.C. V1L 1J3
8. — год. 2 по пол. — Трейл
15. — год. 10 — Нельсон
22. — год. 12 — Крестон
29. — год. 10 — Нельсон

Заввага для Нельсон: Відправи в Нельсон будуть в каплиці до часу, коли буде отворений доступ до дверей церкви і церква буде огріта.

о. Бачинський
8. — Норт Баттлефорд
15. — Витків
22. — Норт Баттлфорд
29. — Редісон

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

8 лютого, неділя 32 по Сош. Ксенофонта

12 лютого, четвер Трьох Святителів

15 лютого, неділя Мит. і Фар. Стрітення Господнє

22 лютого, неділя Блуд. Сина. Никифора

29 лютого, неділя М'ясопусна. Памфила

Григоріянський календар:

8 лютого, неділя Мит. і Фар. Теодора Тир.

15 лютого, неділя Блуд. Сина. Онисима

22 лютого, неділя М'ясоп. Знайд. м. мч. в Євг.

29 лютого, неділя Сиропусна. Касіяна

ВІСТІ З ЕДМОНТОНУ

Просфора в парафії Покр. Пресв. Богородиці

В неділю, 18 січня 1976 заходом членкинь відділу ЛУКЖ парафії Покрова Пресв. Богородиці в Едмонтон-Бевер лі відбулася спільна парафіяльна просфора. Після врочистої св. Літургії парафіяни та гості числом прибл. 200 осіб, перейшли до школи св. Миколая, щоб засісти до спільної просфори. Погода була чудова, аж хотілося вийти й відітхнути свіжим повітрям.

Як усі засіли за обильно заставленими стравами столами, на залю ввійшов Преосвящ. Владика Димитрій в супроводі пароха о. В. Волошина та членів управ парафіяльних організацій. Відтак о. парох проказав молитву, а Преосв. Владика поблагословив просфору, з якою о. парох ділився з присутніми, вітаючи їх різдвяним привітом „Христос Родився". Просфорою проводив голова парафіяльного комітету п. С. Кобилко.

По вечері господар просфори, привітавши Преосвящ. Владику та всіх приявних, висловив свою радість, що на просфору прибуло таке велике число гостей, що засіли за спільним столом як одна родина. За головним столом сиділи: І. Федорович, п-і А. Ластівка та Мих. Яніцкі — наші піонери, М. Богатчук — парафіяльний господар, Д. Кубрак — скарбник, І. Стеблик — голова відділу БУК, Владика Димитрій, о. В. Волошин — парох, В. Данильчук п-і Ст. Яніцкі — голова відділу ЛУКЖ та Бр. Глусь від відділу УКЮ.

Після представлення гостей головного стола, господар попросив до слова Преосв. Владику; який, вітаючи всіх приявних, передав щирий привіт від Преосв. Ніла і від себе самого, бо бути на парафіяльній просфорі, то небуденна подія й йому дуже приємно засісти до стола з усіми приявними, почувати себе не наче членом великої родини бо просфора для нас-українців то символ великого значення, вона нас зближує, зміцнює в одну велику родину а парафія мусить бути як одна родина, щоб добре працювала та розвивалася. Парафіяни Покрова Пресв. Богородиці виконали добре свої завдання в 1975 році, а тепер на початку нового року, треба виготовити пляни, щоб можна й дальше працювати так само з посвятою — говорив Владика. „Хочу вам погратулювати за вашу пророблену працю й дай, Боже, щоби сьогоднішна просфора вас ще більше з'єднала й додавала заохоти на будуче. Плекайте наші рідні традиції та звичаї, застосовуйте їх у своїх домах, бо вони наші, випробовані на протязі віків і такі традиції хотіла би мати неодна нація. Владика також звернув увагу на двомовні кляси, які себе вповні виправдали, а одначе можна би сподіватися в тих клясах більше дітей. Шкільні ради зробили все можливе й пішли нам на руку, а тепер черга за батьками шкільних дітей. В житті так буває, що ніщо не приходить даром. Навіть наш Спаситель Ісус Христос мусів терпіти й вмерти, щоб заслужити для нас вступ до неба. Тож і ми подбаймо про те, щоб гідно виконати наші зобов'язання супроти наших дітей. Що з того, що будемо мати величаві й гарно розмальовані церкви, як у них не буде вірних. Щоб наші діти могли зберегти наші традиції та звичаї та наш обряд, даймо їм нагоду використати двомовну програму. При перевірці виявилось, що діти з двомовних кляс дуже гарно вив'язалися в школі зі своїх завдань. Програму двомовних кляс мусимо піддержати, хоч є деякі труднощі до поборення, бо те, що колись було мрією, стало тепер дійсністю. Владика висловив своє вдоволення з того, що місцева молодь, згуртована в відділі УКЮ, гарно працює, завдяки деяким ентузіястам. На кінець Владика побажав о. парохові кріпкого здоров'я й багато сили та енергії дальше працювати для добра парафії та служити своїми цінними порадами та вказівками Церкві й рідному народові.

Опісля господар просфори, дякуючи Владиці за так цінні слова заохоти та поради, попросив до слова о. пароха В. Волошина. О. парох подякував дуже щиро Преосвященному, який ніколи не відмовляється звеличати наші врочистості своєю приявністю, а для нас то велика честь мати на парафіяльній просфорі свого Владику, що є теж і заохотою до дальшої праці. О. парох подякував теж сердечно всім приявним за участь у просфорі, а окрему подяку склав паням із відділу ЛУКЖ за приготування страв та обслугу, бо лише завдяки співпраці всіх ми можемо добитися кращих успіхів. З подякою за допомогу в обслугуванні гостей звернувся о. парох теж до членів місцевого відділу УКЮ. О. парох висловив радість з того приводу, що всі парафіяни працюють у примірній згоді й його бажанням було б, щоб ми могли частіше зустрічатися так численно та обмінюватися своїми думками та пропозиціями.

Цю дуже вдатну просфору закінчено молитвою, а відтак одні колядували, інші підходили до Владики, вітаючи його з Новим Роком та дякували за слова заохоти до здійснювання колишніх мрій, а теперішної дійсности в двомовних клясах Едмонтону.

М. К. прес. реф.

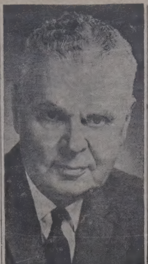

Бенкет на пошану Дж. Діфенбейкера

В понеділок, 15 березня в год. 6-ій вечора відбудеться в бенкетовій залі готелю Едмонтон Пляза врочистий бенкет на пошану кол. прем'єра Канади Дж. Діфенбейкера, який буде на бенкеті головним промовцем.

В середу, 17 березня відбудеться такий сам бенкет на пошану Дж. Діфенбейкера в залі Конвеншен Сентер у Калґарі.

Квитки на бенкет в ціні 100.00 долярів від особи можна замовити або через „Українські Вісті" або в бюрі продажу квитків при 11005 — Джаспер авеню в Едмонтоні.

Чистий прибуток з бенкетів призначений на фонд будови будинку бібліотеки Дж. Діфенбейкера на площі Університету в Саскатуні, куди Дж. Діфенбейкер передасть свою велику збірку, книжок, документів та світлин, які він назбирав протягом довгих років своєї політичної діяльности. Велику частину фондів на будову цього будинку вже призначили федеральний та саскачеванський уряди. В цьому будинку буде приміщений теж Інститут для студій канадської Півночі.

Учасники бенкету дістануть на вплачені на бенкет гроші посвідку, яку можна залучити до звіту за податок.

Бенкети влаштовує окремий комітет, складений з представників громадянства.

ХОР „ВЕРХОВИНА" ВИСТУПИТЬ НА РІЗДВЯНОМУ КОНЦЕРТІ

На різдвяному концерті колядок, що відбудеться в неділю 8-го лютого в год. 7-ій вечора в авдиторії св. Івана, виступить теж хор „Верховина".

ДЕ ЩО КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Вівторок, 10 лютого:
год. 7.30 вечора, заля Українського Народного Дому сходини членів Товариства Українських Пенсіонерів. Нових членів та інших громадян щиро вітаємо.

* * *

Неділя, 15 лютого:
год. 3-я пополудні сходини гуртка книголюбів в домі п-і Тодосійчук, 7815 - 160 вулиця.

Короткі вістки

► **Переговори між 95,000** залізничниками та представниками 11 канадських залізниць зірвалися, бо представники юній та залізниць не можуть дійти до порозуміння відносно заробітних платень та інших речей. Представники тепер звернулися до міністра транспорту, прем'єра Трюда та представників юній та залізниць за дальшими вказівками.

► **На південних** Філіпінах були зливні дощі, які спричинили повені, що залили 13 міст. 13,000 осіб стратили свої доми, знищено багато доріг та піль, а 15 осіб згинуло в часі повені.

► **Крамниці Ітона** заперестають давати 10% знижки при закупні товарів інституціям та установам з днем 29 лютого, бо з малої знижки невелика користь для покупців, а для книговодства це спричинює за багато додаткової праці.

► **Тропічна буря-циклон** навістила Південну Африку й знищила великі простори землі, засіяної збіжжям. В часі бурі згинуло понад 20 осіб.

Дорадник КЦУШР при Централі КУК

ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ РІДНИХ ШКІЛ КАНАДИ

Іван Боднарчук з Торонта, досвідчений педагоґ і автор шкільних підручників, на пропозицію Крайового Центру Українських Шкільних Рад (КЦУШР) від листопада 1975 почав працювати при Централі КУК як дорадник для всього українського рідного шкільництва Канади.

П. Боднарчук вже відвідав ряд рідних шкіл у Східній Канаді, а в місяці лютому він відвідає школи в Вінніпеґу і в західних центрах Онтаріо. На весну п. Боднарчук передбачає відбути об'їздку українських рідних шкіл в Саскачевані, Алберті і Британській Колюмбії.

Завданням дорадника КЦУШР при Централі КУК є служити фаховими порадами учителям і допомагати обміном досвіду здобутого рідними школами в цілій Канаді. Проситься Шкільні Ради об'єднані в Крайовому центрі при Централі КУК та Організації спонзоруючі українські рідні школи на місцях дати всю допомогу і підтримку п. Боднарчукові у сповненні його важливих обов'язків супроти українського шкільництва в Канаді.

Ділову пошту проситься спрямувати на адресу:

Mr. J. Bodnarchuk
67 Lynnhaven Road
TORONTO, Ontario

До ЗСА напливає пекельна зброя

Майже щодня на американських митницях конфіскують найрізноматнішого роду зброю, що для не спеціяліста виглядає як найбільш безпечна річ. В одного з „еміґрантів" недавно відібрано, здавалося б, звичайну люльку, яка, коли „курець" натискає зубами прихований в ній ґудзик, вистрілює смертельну кулю. До таких „невинних" предметів належить шкіряний гаманець, сконструйований як пістоля, цигарниця, що вистрілює мініятюрні отруєні кульки, і інші призначені переважно для убивства поліцистів пристрої.

Службовець однієї з американських митниць Пет Д. Дейвіс заявив кореспондентові „Інкваєра", що спроби перепачкувувати терористами такого роду зброю до Америки щораз частішають, і в тій митниці зібрано її вже цілий арсенал.

Службовці митниці знайшли в стерні імпортованого мотоцикла заховану рурку, що при натисненні ґудзика обертається на автомат, який випускає понад 70 куль. На канадському кордоні викрито автомат, вмонтований в дверцята автомобіля, з таким розрахунком, що автоводій, не оглядаючись назад, може обстрілювати поліційне авто, яке його переслідує.

Із самвидавної літератури довідуємося, що в СССР існує кілька лябораторій, де переводять експерименти з невідомими на Заході надзвичайної сили отруями. Тим часом в Америці затоплено в океані всі запаси біологічної зброї, і 5 грамів отруї, яка зберігалася в сейфі СіАйЕй і яка може знищити чверть мільйона людей. Уряд наказав усе це знищити, додержуючись міжнародньої угоди про заборону вживати біологічну зброю.

2% фарм Алберти в чужих руках

У зв'язку з побоюваннями, що багато чужинців викуповує в Алберті фармерські землі, провінційний уряд установив тричленну комісію, складену з кол. заст. міністра для землі і лісів д-р В. Вуда, калґарського бизнесмена Й. Дейвіса та фармера, яка мала перевірити, хто є власником землі в Алберті.

З недавно опублікованого звіту виходить, що чужинці, тобто не-канадці, мають в Алберті всього 2% землі. Якщо йдеться про гатеритів, то вони мають тепер 732,807 акрів, ничої землі. Комісія порудає 1.5% албертської рільчає, щоб на будуче продаж землі не-канадцям був залежний від затвердження провінційним урядом.

Померли

СОТНИК ЗЕНОН СТЕФАНІВ

10 січня 1976 р. в Ньюарку, ЗСА, на 74-му році життя помер кол. сотник УГА, військовий історик, журналіст, автор багатьох праць з військовою тематикою, член НТШ, співробітник Енциклопедії українознавства, член ОбВУА і Американського Військового Інституту — Зенон Стефанів.

Покійний народився в Топорівцях, брав участь у визвольних змаганнях, був офіцером в польській армії, а під час другої світової війни — УНА. Покійний був автором: „Українські збройні сили 1917-1921 рр.", „Українське Вільне Козацтво", „Коротка історія українського війська" та інших. 15 січня 1976 р. сотн. З. Стефанова похоронено на українському цвинтарі в Бавнд Бруку.

* * *

ПРОФ. Д-Р ВАСИЛЬ ОРЕЛЕЦЬКИЙ

На 81-му році життя в Мюнхені, Зах. Німеччині, 9 січня 1976 р. помер проф. д-р Василь Орелецький, кол. ректор УВУ, довголітній декан правничого факультету, кол. президент Центрального Союзу Українського Студенства (ЦЕСУС), міжнародній студентський діяч, кол. співробітник полк. Євгена Коновальця, знавець численних мов, голова редколеґії „Юкрейнісн Ревю", співробітник „Шляху Перемоги", „Визвольного Шляху" та „Української Думки" в Лондоні.

Покійного похоронено 15 січня ц.р. на цвинтарі „Вальдфрідгоф" у Мюнхені.

* * *

ПРОФ. ТАДЕЙ ЗАЛЕСЬКИЙ

На 92-му році життя у Трентоні, ЗСА, помер кол. мешканець Торонта, бл. п. Тадей Залеський, кол. гімназійний учитель та викладач у Заліщиках, Самборі, Стрию і Новому Ульмі, директор Рідної Школи та учительського семінара, посол до Української Національної Ради в Станиславові. Проф. Тадей Залеський був у Торонті довголітнім членом ЛВУ та співробітником „Гомону України" — „літератури і мистецтва" зокрема, членом НТШ та інших організацій.

Вічна їм пам'ять!

Канада продає зброю

Між країнами, що продають зброю за кордон є теж Канада. На першому місці стоять ЗСА, СССР, Франція та Англія, а за ними йдуть: Канада, Швеція, Італія, Чехословаччина та комуністичний Китай. В 1974 році Канада продала за кордон зброї на суму 280,5 мільйонів долярів.

BABA'S UKRAINIAN FOODS
Kingsway Shopping Centre
потребує:
— кухарів або кухарок
— помічників до кухні
— працівників до роблення пирогів та голубців
Праця: увесь день, частину дня, або вечорами.
Платня відповідно до умови.
зголошення: тел.: 454-8820

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

(ҐОВ - ҐОВ) **БІНҐО**
НОВА ПОРА ... НОВЕ МІСЦЕ
Субота, 7 лютого 1976 — 7.45 год. вечора
Український Народний Дім — 9620 - 109 авеню
Влаштовує
РАДА КАТОЛИЦЬКИХ МУЖЧИН
(Давніше Клюб Мужчин парафії Пресв. Серця Хр.)

ORBIT
ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця, ЕДМОНТОН 15, АЛТА
Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

ГАРНІ ОЛІЙНІ ОБРАЗИ
по найнижчій ціні
можна купити в
БАРАБАШ АРТ ҐАЛЕРІЇ
ОРЕСТ СТУДІОС лтд. виконує в місяці лютому по зниженій ціні всякого роду фотографії.
БАРАБАШ АРТ ҐАЛЕРІЯ
та
ОРЕСТ СТУДІОС ЛТД.
містяться при 8733 - 118 аве., Едмонтон

CANADA POST
Bryce Mackasey, Minister
POSTES CANADA
Bryce Mackasey, Ministre

Висилаєте Міжнародню Пошту

1 січня 1976 року ввійшов у життя перший ступінь підвишки міжнародньої поштової оплати, проголошений Генеральним Начальником Пошти Канади в вересні 1975 р.

Ця підвишка опирається на нових умовинах міжнародного договорення, підписаних на Конґресі Світових Поштових Юній в Льозанні 1974 року.

Кошти пересилки міжнародніх поштових посилок зросли значно від останньої підвишки поштових оплат у Канаді в 1971 році.

Канадські поштові оплати є все ще одні з найнищих у світі.

Тут подаємо, кілько вас коштує тепер вислати одноунцієвий лист до деяких типових заморських країн.

. . . І що буде коштувати когось у цих країнах післати одноунцієвий лист до вас в рівновартній канадській поштовій оплаті:

З Канади	Із Заморських Країнах до Канади	
20 ц.	45ц.	Велика Британія
(25 центів від 1-го січня 1977)	72ц.	Франція
	67ц.	Німеччина
	$1.08	Австралія
	починаючи від 2 грудня 1975	

То всьо підтверджує — що канадські міжнародні поштові оплати є ще дальше найдешевші у світі.

Перший ступінь підвишки ввійшов у життя 1 січня 1976 р. з тим, що другий ступінь ввійде в життя рік пізніше. Як примір нової системи оплат, листи вагою до одної унції тепер вимагають 20 центів оплати, замість 15 центів, як було давніше.

Ці нові поштові оплати відносяться до листів, поштових карток, друків, малих пачок, поштових пачок, висилки газет, військової пошти ітд., до обох: звичайною поштою та летунською поштою.

Канадська Пошта. Ми працюємо, щоб пошта працювала краще.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український щотижневик з Виходить щочетверга в Едмонтоні • Видає Спілка Українських Журналістів

Published every Thursday in Edmonton • Member of the Canadian Weekly Newspapers Association • Yearly subscription in Canada — $7.50, in other countries — $9.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M9

Телефон 422-5706 Telephone

Second class mail registration number 1038.

КОМЕНТАР

ДВОМОВНІ ШКОЛИ В ЕДМОНТОНІ

ПЕРШІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УКРАЇНСЬКОЇ ДВОМОВНОЇ АСОЦІЯЦІЇ

(пс) Перші загальні збори Української двомовної асоціяції Алберти відбулися в вівторок, 27 січня, о.р., в Пластовому домі, о год. 7.30 веч., в присутності 65 осіб (ці Асоціяція почала з серпня, 1975 р., цілиню допомогти українському двомовному шкільництву. Вона складається з батьків, яких дяти ходять до садочків і двомовних українсько-англійських шкіл. Її заінформовано 428. В. Пляшок, голова Асоціяції 1975 р., під ч. 8840. Всіх дітей в садочках і школах на другому „експериментальному роні", який з вересню закінчився, є 372, з того в садочках — 144, а в 1-6 (2-6 класів — 228 (в англійських 224, а в католицьких — 147 дітей). Згідно з оригінальним планом, на першому році „експерименту" („пайлот проджект") мало бути 280 дітей, а було 210, а на другому — 400 дітей, а є 372 (тоцкам недоплоцно). На третьому році теж сподіються немешне 200 нових дітей-школярів.

Предсідниченю зборів була уступлююча голова Асоціяції п-і Марійка Вуйцик, а секретарювала секретарка п-і Єлисавета Тарковська. Гостем-промовцем був директор навчальних програм з міністерства освіти д-р Ґарі Торгрипруд. Поінформовав про присутніх при почитці двомовного шкільництва в Едмонтоні, д-р Торгрипруд в своїй промові подав до відома, що „евалюшін" наразі приносить позитивні вислідки: а) учні садочків і двомовних школярів, що їх тепер дадуть поступи в навчанні як учні, що не ходять до двомовних шкіл; б) учні садочків і двомовних шкіл роблять добрі поступи в розмовній українській мові; в) вислідки учнів до 6 клясу, що ходять до цієї програми є дуже позитивне, і г) наставлення адміністрації, учителів і батьків до цеї програми є теж позитивне. На питання, „що робить тепер", д-р Торгрипруд сказав, що дуже залежатимуть від рішення міністерства освіти коли закінчиться третій рік цього „проекту" і від числа учнів і поступу в навчанні за всі три роки.

Після слова д-ра Торгрипруда зіпучали члени уступаючої управи: референти інформації, фінансів, транспортації і статуту, скарбник і голова. А, на внесок-члена номінаційного комітету, д-і Варці Козяк, вибрано нову управу в такому складі:

попередн. голова — Марійка Вуйцик
голова — Орест Іванишин
заступниця — Олеся Таткаш
секретарка — Лоренна Кушнирук
скарбник — Ед Ґанчарук
референти інформації — Грейс Якимишин і Мирон Горбанський
референт програм — Левко Ковалик
референт транспортації — Михайло Вуйцик
референти фінансів — д-р Орест Талпаш і Зенон Матишак
номінаційний комітет — Віра Байрак і Михайло Кубрак
Вільні члени (репрезентанти шкіл) — Стен Кобінко, (св. Бернадети)
Єлисавета Тарковська (Делвуд)
п-і Гуменна (пів. Едмонтон)
дорадники — д-р М. Ф. Лупул (публічні школи)
П. Саварин (католицькі)
представники шкільних рад — Леся Слінчук (публічні) — Євген Іванишин (католицькі).

Дякуючи за довіря і прохаючи співпраці, новообраний голова п. Орест Іванишин склав признання уступаючій управі за проробляну велику працю, а зокрема Марійці і Михайлови Вуйцикам, Іванишин, Левкові Коваликові, Василеві Підгуменному, Девкові Дікурові, д-р Миколеві Лупулові і Петрові Саваринові, представникам шкільних рад. Сайчук і Євгенові Іванишин, учителям, а особливо — батькам. І було за що складати признання. Управа відбула 14 засідань: 2 загальних, одне з батьківським дорадчим комітетом католицького і 11 засідань управи, яка вже доповнює тривогою за число учнів, фінансів, транспортацію, і т.п. словом — за долю українських двомовних шкіл.

Зі звіту скарбника присутні довідалися, що дефіцит за минулий рік, в сумі $5,500.00, зобовязався покрити Клюб Українських Професіоналістів. Прийнято (кошти транспортації). За цей рік буде ще більш $2000.00 дефіциту, і його дорішується знову покрити українській спільноті. Незагал, українська спільнота за ці два перші роки експерименту, поносила всього біля 15% коштів, (приблизно біля 60,000 із 6, 107 тисяч, що пішло до провінційного уряду, понад 56,000 від федерального уряду і тільки біля 27 тисяч від української спільноти.

Висновочи дотеперішнім коштом двомовного шкільництва, п. Саварин теж погратулював управі і батькам за дотеперішні успіхи, звертаючи увагу на те, що їх надосвітні — третій рік — буде критичним. Вільного буде сказано дальше долі двомовного шкільництва не тільки українські групи, але й інших етнічних груп, і не тільки в Едмонтоні, але в цілій Канаді. „Ми почали щось нове, історичне. Найвищі педагоги заявили давно, що дяти навчаються моєї найкраще в дитинстві, і що навчання взагалі проходить найкраще в рідній мові дитини. Українсько-англійське двомовне шкільництво дає можливість одному збігові багатьох обставин: вирозумілості уряду і міністерства освіти (2 міністри освіти — укр. роду, а в парляменті — 11 послів), ошвраці шкільних рад і учителів, спільнотовому і шкільному, і, нарешті, і української спільноти взагалі, моральної і фінансової, КУТІПІ, церков. Досі все йде задовільно, навіть дуже, як на початки, добре. Треба однак конечно щоб і в наступному 1976/77 шкільному році взяти додаткових 200 дітей, треба вдержати той підвисти стандарт навчання, треба витерпити певні технічні недоліки, а зокрема — сильно підтримати програму морально і матеріяльно, а ці — то залежни ще що

РІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ КОМІТЕТУ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

3 січня 1976 відбуто у Вінніпеґу при участі 59 делеґатів і запрошених гостей річну конференцію КУК під проводом п-ра І. Іванчука, першого заступника президента КУК. Разом з 10 членами Екзекутиви Ґенеральної КУК, на цій важливій конференції були заступлені три Провінційні ради КУК: Саскачевана — І. Страйгічук, Алберта — інж. М. Бойко і Онтаріо — Я. Балабан в заступстві голомом С. Ґриника, на 13 Обласних КУК, а саме: Монреаль, Торонто, Гамілтон, Тандер Бей, Кенора, Вінніпеґ, Редванна, Саскатун, Едмонтон, Ґранд Ґрентер і Торгнід. Конференція винесла ряд важливих резолюцій, які будуть предложені на найближчих засідах Екзекутиви Президії КУК.

Зі Складових організацій КУК були репрезентовані: Комітет Українців Канади, Братство Українців Католиків, Союз Українців Самостійників, Ліґа Визволення України, Союз Українських Канадійських Ветеранів, Стешлиця Служби Українців Канади, Українське Євангельське Об'єднання, Українська Народ. ня Помічь, Союз Українського Студентства Канади і СУМ. Ґостї були заступлені: СКБУ — М. Пляшок, КІПУПІ — д-р Б. Білан, БОЛ — д-р Т. Мацко і Департамент шкільництва Алберти — пані К. Турко.

Екзекутивний директор КУК д-р С. Ф. Кальба представив зводлення з праці за минулий рік, які виготовлено на письмі так: від Ґенерал КУК як і від Провінційних рад КУК Онтаріо, Саскачевану і Алберти. Ці звіти до повного А. І. Ярмолюка, д-ра Пляшка оборони прав людини і заступник президента СКБУ М. Пляшок по лінії співпраці Світового Конгресу з Радою Українців Канади. Другою важливою справою на програмі нарад були заходи Ґенерал КУК для управління Імиґрації до Канади як рабінців з інших країн. Цю справу докладно дав Т. Ґ. Ґончаренко, який теж представив з праці Української Імиґраційної Служби в Торонто, одержаний на письмі від її голови Б. Микитюка.

Справу політики багатокультурности та етнокультурних і координації федеральних і провінційних ґрантів всесторонно представив д-р П. А. Ковтун, а для прийняття пропозиції нового збірки фондів КУК переведено панель-дискусію, в якому взяли участь представники відділів КУК з найвищими осягами

ОКОМ ГУМОРИСТА

ПОХІД НА КИЇВ

Пана доктора В. Г., знаного громадського діяча і активного учасника Національних Змагань, попросили лекцию Студентська Громада, щоб подивитися і членством своїм спомн нашу про спільні поїзд Українців Українських в Армії на Київ.

— Розуміється, я радо погоджуюся з ними цими сто ковами, — сказав пан доктор на засіданні управи Об'єднання Українських Вояків, — хоч деякі епізоди тієї важливої подіяти дуже хотів обійти, прямо чати, або трохи прикрасити по-ному історичну правду, розмалювати й в ракурсі кольорах — ради підвесення патріотичного духу молоді.

— Не знаю, наприклад, чанове, чи „виладає" приставати тим молодим по для чиро в відкрито, що ми Армією на Київ ішли, ваги не тільки для того, що це важливий стратеґічний та комунікаційний пункт, а також для того, що ми знали, що в цьому місті знаходяться великі склади шкіри... Це склали ми тоді, коли ми кожному ми вартість ніж розгромлення трох червоних дивізій, бо наше вояцтво так дуже любить шкіру в ґоруна що Молотов герой того походу маршуюе під Золото Ґрелем і Ґнучка... Тоді, коли ми кожному з місцевим, жидівським, обули на шкіру, коли ми кожному з місцевим, жидівським, обули на шкіру, коли ми кожному з місцевим, жидівським, обули на шкіру

17-ий Єпархіяльний З'їзд ЛУКЖ

ЕДМОНТОНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

(Продовження)

Дальші наради

Предсідіння п-і М. Пасту шенко з'ї представ і Преосв. Димитрія і попросила його до слова. Преосв. Владика Димитрій привітав сердечно делеґатів і гостей та сказав, що йому було дуже мило бачити так багато членів, ЛУКЖ на єпархіяльній сесії Централі Українців Католиків. Владика сказав, що кожний рік поміняє бути „Роком молодих". Така конвенція, як ця, має велике значення, бо на ній укладається програму діяльности. Владика закликав жінок, щоб не забували про молодь, підкреслював б і показав, що „маємо ЛУКЖ". Завжди в нашу молодь, бо вона є нашою надією, що не буде смерти нашої справи. Своє слово закінчив Преосв. Димитрій побажанням благословення та успіху в нарадах. П-і М. Пастушенко подякувала Преосв. Димитриєві за його слово й обіцяла в ім'ї всіх членок, що вони на певно візьмуть до уваги слова Преосвященного Владики у плюванні своєї праці.

З черги предсідіння попросила до слова куратора асистента Єпархіяльної управи ЛУКЖ о. крил. М. Дядя. Доповідь о. крил. М. Дядя була виголошена в цілости в „УВ". На закінчення своєї доповіді о. крил. М. Дядьо приобщив і дальше співпрацювати з єпархіяльною управою та служити їй своїми радами та вказівками. П-і М. Пастушенко подякувала о. духов ному асистентові за його доповідь і ніхай того перебування спасонно допоможе голові Єпархіяльної управи ЛУКЖ п-і Н. Яницькій, яка мала перевести її дальшу частину програми.

П-і Яницька представила п-ю В. Кунду, дочку відомої жіночої діячки п-і Е. Павлишівської, що відвідала у вічність в жовтні 1975 року.

П-ю В. Кунда подякувала щиро Єпархіяльній управі ЛУКЖ за запрошення поєднити значенняألбертськоі відзначення на оселі („ألберта християнст авора"), в кедіства покійна п-і Е. Павлишівська. Це відзначення врученоألбертському, щоб ним відзначити добро вільну працю в різних ділянках суспільно-громадського життяألберти. 8 листопада 1975 р.ألбертців дістали в Калґарі з рук прем'єраألберти П. Лоґана цю відзнаку як призначення за свої оселі. П-і І. Павлишевський перелічила всіх нагороджених (Л. Дядюк і А. Бумбак, Ґрегорак З'їзду, резолюції і номінаційні комісії та всім, що в якійнебудь спосіб причинилися до успіху нашого 17-го З'їзду ЛУКЖ.

Після того п-і Л. Кулеба покликала до слова переходящу голову Єпархіяльної управи п-ю Н. Яницьку, яка подякувала за перевибір і приєднала працюючі всіми силами для добра організації. Вона привітала тих всіх новообраних членів Єпархіяльної управи й просила всіх про співпрацю. Після того З'їзд закрив то молитвою. В год. 4.30 ввечерках З'їзду, резолюції і номінаційні комісії, взяли участь у спільній сесії Централі Українців Католиків, а вечером у святочному бенкеті та танцювальній забаві.

Бунт на совєтському судні

Шведські газети пишуть, що вибухнула на совєтському воєнному суді поблизу берегів Швеції вибух бунт. Моряки замкнулися капітана судна та стали в ньому в кабінах й хотіли плисти до Швеції. Але їм загородило дорогу совєтське підводне судно. Делякі моряки вискакували з судна в воду, але їх усіх підловлено й арештовано. Судно й підводне судно вернулися до СССР.

► В Кавбеку розбився кавовий рекордний вагон на совєтський літак Т-33. Пільот, що був у літаку, згинув.

► Американці змешують кави. Коли в 1962 році на кожного американця припадало денно 3.12 чашок кави, то минулого року американці вже пили середньо по 2.2 чашки кави денно.

ТУРИСТИЧНИМ ШЛЯХОМ ДО РИМУ

Ніла Дмитрук

(Продовження)

Четвертий день нашого побуту в Римі почався подібно, як попередні, дуже гарним ранком. По трьох днях, багатих у враження, хотілося посидіти бездумно на лавці, дивлячись на вальконах від сторони подвіря, щоб готелевих гостей не дразнив вуличний гамір. Але, на жаль, не довзволіла, по після пляну, уложеного ще весною, в цей день ми мали бути на аудиенції у Святого Отця. Опіся Блаженнішого Патрі я р ха нашого Йосифа. На спільному снідані о. провідник зробив, що ми не всі разом відпиваємо в нашої програми.

Святий Отець нікого не приймав того дня на аудиенції, а Блаженнійший, по відбутю звичайних стрітнь, був у Папи, що приймати когонебудь на аудиенції. Зате дальший порядок дня включав св. Літургію, а по ній, ми мали нагоду св. Літургії, а ми відвиставали цей час на закупно шоби приміряти чисту, гарну рухомку будиночку ва тіканської поштиі, спеціяльно приготованому для вяго на ціли. Ми вдяжали, що ціли. З того місця ми висилали на цими рідними і знайомим картки з печаткою поштового відділу ватіканського держави. Дехто з нас закупив серії ватіканських значків, щоби приміняти їх на листах знайомих любителем філателістики.

В 10-тій годині ми були вже обоє в Римі, бо ми стояли під ікони сповнювать у сходиній домовині моєї сьвяш. Йосифата, О. Гонулак відправив Св. Літургію, на якій всі присутні під проводом о. І. Орищенкина Божественні відповідали. На закінчення Літургії Божої, за ініціятивою о. І. Орищенкина, члени нашої ґрупи сповнили відношення до Йосифата ниці..", друга стрічка якої кінчиться прохання: „Зволи ізбранніку Божий, Христа Ти за нас молов для віри в нас вірою вірний була сильний покров". Ми, хотіли, щоб, по нашому відїзді, Йосифата був ціли, бо ми, в нашому бувшому Папі, Ватикані, Римі, Римі, Римі

Свят-Вечір в двомовних клясах

У вівторок, 22 грудня українські діти з двомовних кляс елементарної школи св. Матея, одягнені в українські народні строї, відсвяткували свій традиційний Святий Вечір. На Свят Вечір прибуло прибл. 230 осіб, між якими були: учні, їхні батьки та запрошені гості. За головним столом сиділи: Преосв. Димитрій (Грещук), п-во О'Гара — суперінтендент едмонтонських сепаратних шкіл з дружиною, п-во Р. Омо — керівник відділу виховних посібників сепаратних шкіл, п-і Кс. Турко — координаторка навчання в двомовних українських клясах з Міністерства освіти, п-і К. Петецька — віце-принципалка школи св. Матея, д-р і п-і П. Ллморо — координатор для двомовних шкіл з провінційного уряду та д-р В. Байрак, що був господарем того вечора. Дальшими гістьми були: о. М. Ковальчик — парох церкви св. Володимира та п-во Л. і М. Пастушенки.

Програму вечора розпочали учні першої кляси, яку вчить п-і Гонтарик. Хлопці тої кляси проголосили, що вже появилася перша зірка на східному небі. Відтак господар вніс дідуха, а хлопці сіно, яке розстелили під головним столом. Відтак на головному столі поставлено колач й запалено свічку. Після того зачали подавати 12 традиційних пісних страв.

Після вечері учні другої двомовної кляси, яку вчить п-а Косюр співали коляди. Відтак Преосвящ. Димитрій висловив подяку під адресою міністерствта освіти та Ради едмонтонських сепаратних шкіл за впровадження двомовного навчання в українських двомовних клясах. З черги вручено квіти вчителькам та допоміжній учительці п-і Л. Піше.

Вечір закінчено спільним співом величавих українських колядок та розіграшем нагород, які виграли Родній та Веслі. В цілому Свят-Вечір пройшов дуже мило і з повним успіхом.

П-і Л. Пішей — господиня

* * *

ДАТКИ НА УКРАЇНСЬКУ ДВОМОВНУ ПРОГРАМУ НАВЧАННЯ

З нагоди коляди 1975 року, передані другій двомовній клясі школи св. Матея, якої учні ходили колядувати.

По $20.00 — П. Сивенький, д-р М. Вареница;

$15.00 — Нансі Косюр;

по $10.00 — В. Багнюк, Дж. Дудек, К. Кантор, Б. Небожук, Д. Муринка, Я. Прийма, І. Шукалов;

$7.00 — Д. Позначанський; по $5.00 — В. Амброз, Г. Байрак, д-р В. Байрак, В. Бриґідер, Р. Чучман, п-і Т. Ільницька, П. Ґулька, Т. Грещук, М. Козел, Н. Кузів, Т. Куць В. Левчик, А. Маланчук, М. Мулик, Р. Небожук, п-і К. Петецька, п-і М. Паік, І. Петрик, В. Петрик, П. Петришин, І. Орлеський, І. Равлюк, Т. Салук, Л. Секерський, М. Сенчук, Р. Шебиволок, В. Стебельський, О. Вернер, О. Жарський, В. Зінчук;

по $3.00 — п-і М. Боднар, Н. Мулик, Е. Павлюк, Ф. Вус, М. О'Курілий;

по $2.00 — п-і А. Ісаїв, о. В. Чопей, І. Канюка, п-і М. Козел, Д. О'Курілий, О'Курілий, Дж. Сірінк, М. Яськів;

$1.00 — Гр. Копер.

Заввага: Коляда була би не вдалася без допомоги п. П. Сивенького та д-ра В. Байрака, які посвятили свій час та довезли дітей своїми автами до хат вищезгаданих жертводавців.

З колядою ходили діти: Денис Байрак, Ярослав Федишин, Джоен Козел (два дні), Соня Кузів (два дні), Патрішія Кузів (два дні), Тарас Левчик, Варвара Петрик (два дні), Орест Зінчук.

Усім парафіянам, що так щиро й гостинно прийняли молодих колядників, належиться щира подяка.

Віра Байрак

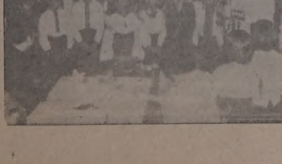

Едмонтон, Алберта: — похорон бл. п. Миколи Крайчі

бл. п. Микола Крайчі

В четвер, 16 січня відійшов несподівано у вічність бл. п. Микола Крайчі проживши 56 років свого трудолюбивого життя.

Покійний Микола прийшов на світ у місцевості Редвотер, де його батько, що приїхав із села Дзвиняч, пов. Чортків, Західна Україна, фармував зі своєю дружиною, що була народжена в місцевости Куквил, Алберта. Він закінчив початкову школу та „джуньйор-гайскул" у Редвотер, а дальші студії відбув у Вікторія гайскул та в Албертському університеті в Едмонтоні, де закінчив їх зі ступенем „бечелор оф едукейшен" та докторатом із музики.

Покійний Микола присвятився вповні справі навчання дітей і провів понад 35 років у школах як вчитель та принципал шкіл. Він розпочав свою шкільну адміністраційну кар'єру в Редвотер, відтак перейшов до Горс Гіллс, а останніх 15 років був принципалом школи Ґутріє у канадській військовій базі Намао. Він був діяльним членом Албертської асоціяції вчителів, був членом різних комітетів асоціяції та президентом місцевого відділу. Був теж членом виховної асоціяції Фі Дельта Каппа.

Покійний Микола був теж одним із передових культурних діячів в українській едмонтонській громаді. Він піддержував усесторонньо славний танцювальний ансамбль „Шумка", а в 1964 році став адміністратором цеї групи. Зі своего завдання він вив'язався бли скуче, бо перевів збірку фондів для ансамблю, що вможливило ансамблеві виступати в 1967 році на ЕКС-ПО в Монреалі та в Ню Йорку. В 1965 році його вибрано президентом Українського клюбу професіоналістів, а протягом минулих десяти років він був членом дирекції українського танцювального ансамблю „Черемош".

Зацікавлення покійного Миколи Крайчі не обмежувалися лише до українського та шкільного кругів, він посвячував багато часу та зусиль едмонтонській оркестрам Алл-Ґірлс Друм і Боґл Бенд. Він був президентом оркестри в 1972 році, а в дальших двох роках він був дорадником проводу оркестри.

Похорон покійного зачався панахидою, що її в катедральній церкві св. Йосафата відслужили о. митрат Ю. Ковальський та о. Й. Шкварок ЧСВВ. В часі панахиди співав чоловічий хор під управою п. М. Свистуна, який співав слідуючого дня св. Літургію, Слідуючого дня оба згадані священики та о. крил. М. Дядьо відслужили заупокійну св. Літургію і похорон та попращали покійного в останню дорогу. І на панахиду і на похороні катедральна церква була битком набита не лише приятелями та знайомими покійного, але теж вчителями та учнями школи, в якій покійний учив та був принципалом. Тлінні останки покійного зложено на українському цвинтарі св. Михаїла. Після похорону відбувся обід у катедральній авдиторії.

Покійний Микола Крайчі тішився загальною пошаною у всіх, що його знали. Він був зразковий муж і люблячий батько. Його пам'ять зберігатимуть завжди глибоко в серці його любляча дружина Надя та дочки Діяна і Леся.

З нагоди похорону дружина покійного передала 50.00 долярів на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуєм, а покійному вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Прибиті великим горем по несподіваній втраті нашого незабутнього мужа і тата, складаємо щиру подяку всім, що нам склали вислови співчуття — словами й письмово — численним нашим приятелям, як теж за численні вінки та квіти, за жертви на Служби Божі та за жертви на фонд дослідів серцевих хвороб в пам'ять нашого незабутнього покійника.

Наша дальша подяка різним організаціям та групам, як теж поодиноким особам, а зокрема ми зобов'язані до великої вдячности п. М. Свистунові та чоловічому хорові за чудовий, зворушливий спів, який підносив душі приявних на панахиді та на Службі Божій. Дякуємо Всесв. о. митратові Ю. Ковальському Впр. о. Й. Шкварковій ЧСВВ та Всеч. о. крил. М. Дядьові за відслуження похоронних богослужб та за слова прощання й розради. П-і Лесик та членкиням 1-го і 2-го відділів Доброї Волі при катедрі св. Йосафата дякуємо за приготування поминального обіду. Дякуємо почесним трумноносцям: д-рові І. Бачинському, п. Н. Боднарові, п. І. Дікурові, послові В. Дячукові, Дост судді П. Ґрещукові, п. С. Каліті, п. І. Карпякові, п. М. Куцеві, п. В. Мадаєві, п. П. Палсатові, майорові п. Рассел, д-рові П. Старкові та п. Г. Улмерові; дякуємо теж братам покійного Миколи, що зволили бути трумноносцями: Іванові, Раймондові, Тоні, Фредові, Стефанові та Бабові.

Родина бажає висловити окрему подяку п-ву Дж. Мороз, п-ву М. Куць, п-ву Мадай, п-ву Палсат, п-а М. Трук, п. С. Слюзар, д-рові Дж. Танасюк, д-рові Байракові, п. Д. Ля Розе, п. В. Дячукові та п. Кю. Мікс за всю їхню допомогу та розраду. Нехай Милостивий Господь нагородить всім сторицею, а покійного прийме до свого царства. Вічна йому пам'ять.

Дружина Надя та дочки Діяна та Леся

Три ракети „Космодроми" СССР

Ярослав Курдидик

Недавно секретар національної оборони ЗСА, Дж. Слессінджер, заявив, що Конґрес не сміє скорочувати запляпований бюджет на державну оборону, якщо не хоче, щоб ЗСА стали тінню тепе рішньої мілітарної сили. На підтвердження своєї перестороги він подав цікаву статистику, на скільки СССР випереджує ЗСА у витратах на свої мілітарні потреби. І так, у 1973-74 рр. СССР перевищував ЗСА на 20 відсотків у мілітарних дослідах і розвиткові, на 20 відсотків — у видатках для військ особливого призначення, на 25 відсотків — на покращання постачання, на 60 відсотків — у видатках на стратегічні нуклеарні сили.

Коли взяти до уваги, — сказав Слессінджер, — що совєтські збройні сили зростають непомірно швидко, особливо у водневій нуклеарній потузі й засяжності, та починають поширювати свої впливи на перед тим ніколи неоспорюваний обшир Індійського океану, то стратегічний баланс може перехилитися у їх користь, тимпаче тепер, коли вони почнуть діяти зі своєї новозакріпленої бази у Бербера в Сомалії. І тому, на основі нам доступних джерел, буде цікаво, бодай побіжно, розглянути „схему цих осередків", в яких совєти проводять досліди над модернізацією та вдосконаленням їх нуклеарної зброї та з тим пов'язану систему обстрілу евентуальної ворожої території.

Починаючи від 1957 р., СССР почав розбудову свого головного викидносяжного осередку у Тaратамі в Казахстані, який відограє приблизно таку саму ролю, як американський „Кейп Каневерел" на Флориді.

Цей осередок положений недалеко ріки Сир-Дарія, кількасот миль на схід від солоного озера — Аральського моря. Коли широко розреклямовувані „Луннік, Спутнік і Восток" вилітали у простори, місце їхнього вильоту було найстрогішою військовою таємницею, хоч на Заході, на основі орбітних летів, дуже скоро відкрили, звідки їх вистрілюють. Навіть коли в 1961 р. Москва з гордістю передавала вістку, що Юрій Ґаґарін став першою людиною, яка вилетіла у простори й повернулася живою на Землю, ані світ ані совєтське населення не знало ні місця його вильоту ні причалу.

Щойно згодом у совєтській пресі почали появлятися вістки про „Космодром Байканур", який, до речі, був фіктивною назвою, бо дійсний Байканур — це невеличка місцевість, віддалена на сотні миль від справжнього „Космодрому". І хоч совєти далі згадують про Байканур, проте з усіх їх мап скреслено Таратам, що є якраз головним осередком, звідки вистрілюються ракети та куди причалюють космонавти, як теж роботи-„Лунніки", які привезли на Землю зразки скель з Місяця. Але вдосконалені американські сателіти-„шпигуни" розкрили все про так пильно зберігану совєтську „нуклеарну архитаємницю".

З того часу на совєтських офіційних мапах почали появлятися, дуже зрештою побіжно закреслювані, простори Казахстану і написами „степ-пустар", частково „скультуризований і скультивований". Проте всіх туристів, а навіть тих, яких засилають у ці пустарі для освоєння Казахстану, докладно провіряють, щоб вони не попали за близько до цього осередку. Досі тільки два чужинці бачили „Космодрон Байканур" — вже покійні французькі президенти де Голь та Помпіду. Та вони були там тоді, коли не було ніяких ракетних дій.

Очевидно, що розбудова цього осередку потребувала тисячів фахівців і тому малий Таратам почав швидко обростати новими передмістями. Тепер там живе понад 100 тисяч людей, а місто носить назву „Звездоград". Він віддалений на тисячу миль від якогобудь помітного людського скупчення і далі „ізольований та засекречений" від совєтського населення.

Там є університет і всі модерні житлові засоби, якими користуються „вибрані щасливці", що сприяють розбудові московського світоволодіння при допомозі загрози нуклеарної зброї.

30 миль на північ від Звездограду, над рікою Сир-Дарія, положений головний осередок, де монтують і випробовують ракети. Усі частини привозять потягами з різних промислових центрів. Тут їх монтують горизонтально на величезних „площадках", провірюють кожну деталь, вмощують викидну електронну систему і майже готову вивозять на одну із кількадесятьох викидних „площадок". Наповнивши пальним, ракета готова до вистрілу на протязі наступних 48 годин.

„Ракетна зарядна дорога" має 40 миль довжини й поділена на різного роду й типи пристосування, починаючи від вистрілювання ракет з людською залогою, а кінчаючи на запускові міжплянетарних чи комунікаційних супутників. Три четвертих цієї „дороги" використовується для випробовування військових ракет. Кожна вистрілена ракета летить на північний схід, понад пустинями і Сибірською тайгою, а далі на північну частину Тихого океану. Очевидно, ці ракети краще було б спрямовувати прямо на схід, але тоді вони мусіли б на протязі кількох хвилин летіти над китайською територією, що з політичних мотивів суворо забороняється Москвою, щоб не дразнити китайськгоо сусіда.

Другий дуже важливий нуклеарний дослідній центр, призначений виключно для військових експериментів, є „Космодром Плєлєцк", положений на північ від Москви. Від 1966 р. з нього запускають 150-250 ракет річно й його на Заході називають одним з найрухливіших „ракетних портів світу".

Третя дослідна база — це Капустяний яр, положений на північному березі дуги ріки Волги. Його вважають за перший і початковий осередок совєтських ракетних дослідів, де 30 років тому, при допомозі німецьких фахівців, вистрілено перші захоплені німецькі ракети „Ф 2". Згодом звідси запускано більші ракети, на висоту й віддаль сотнів миль, в які вперше вмощувано живі тварини: миші, щурі, пси, а згодом мавпу. Тут теж трапилися перші невдачі, наприклад, у 1958 р. вибухла пожежа в одній з більших ракет, яка спричинила вибух, при чаму згинуло 18 фахівців, а між ними трьох генералів.

Досі розвідці вдалося зібрати багато подробиць про вище згадані совєтські осередки, головно при допомозі розвідчих сателітів, які в останніх 2 роках дуже вдосконалено. НАССА навіть опублікував деякі із цих знимок, щоб доказати, що всі совєтські „приховування" — це зайвий і непотрібний труд. Західнім фахівцям вдалося „продерти" цю ракетну московську „куртину" й відкрити таємницю совєтської розбудови атомної зброї. Усе це перестерігає Захід, які далекі від правди є розмови про обмеження нуклеарного озброєння, і що „САЛТ II" слід уважати за ще один московський блеф, при допомозі якого вони намагаються приспати чуйність Заходу й виграти на часі.

(Вісті Комбатанта)

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. СТЕФАНІЇ ВАРХОЛИ

„Нема вже між нами нашої дорогої мами"...

В п'ятницю, 19 грудня 1975 р. в год. 12-ій в полудне прийшла до нас сумна вістка, що наша дорога мама ,по довгій та тяжкій недузі, відійшла від нас на вічний відпочинок, проживши п'ятдесят літ свого трудолюбивого життя. Покійна Стефанія залишила в дуже великому смутку свого чоловіка Ілію та двох синів Ореста і Романа. Очевидно, лікарі старалися врятувати нашу маму, але за волею Всевишнього сталося інакше. Небесний лікар не піддержав старань земських лікарів й життя нашої мами не вдалося врятувати. З її смертю ми двічі відчули, якою дорогою та улюбленою мамою була вона для нас.

Покійна Стефанія прийшла на світ 10 січня в селі Ясниска, поблизу Львова в родині Василя та Марії Ясницків. Вона мала ще двох братів та чотири сестри, які живуть в Україні. В 1941 році її забрали німці на працю до Німеччини, де вона працювала аж до закінчення війни. По закінченні війни вона переїхала в Німеччині до табору для переміщених осіб, в якому жила до 1947 року, а того року вона переїхала на працю до міста Брадфорд у Англії. Тут вона брала живу участь у діяльности СУМ, співала в різних хорах та виступала в аматорських гуртках. В 1952 році вона познайомилася зі своїм будучим чоловіком і 6 червня 1953 року одружилася з ним. В грудні 1954 народився п-ву Вархолам перший син Орест, а в грудні 1959 другий син Роман. П-во Вархоли жили в Англії до 1964 р., коли ціла родина переїхала до Канади, до міста Едмонтону. Тут п-во Вархоли стали членами катедральної парафії св. Йосифата, а покійна Стефанія співала в церковному хорі. Та спокійне життя родини Вархолів перервала недуга покійної Стефанії, яка закінчилася її смертю.

Похорон покійної зачався панахидою в понеділок, 22 грудня в каплиці Похоронного закладу Парк Меморіял, що її відслужив о. митрат Ю. Ковальський. В часі панахиди співали дяк п. В. Зінчук та катедральний хор під орудою п. М. Іваника. У вівторок, 23 грудня відслужили заупокійну св Літургію і похорон у катедрі св. Йосафата о. митрат Ю. Ковальський, о. М. Ничка ЧСВВ та о. Й. Кончак ЧСВВ, оба останні колишні душпастирі з Брадфорд, де колись жила родина Вархолів. Прощальне слово виголосили о. митрат Ю. Ковальський та о. М. Ничка ЧСВВ. І на панахиді і на похороні було велике число учасників-приятелів та знайомих родини Вархолів та катедральних парафіян.

По закінченні похорону тлінні останки покійної відпроваджено на український цвинтар св. Михаїла. Відтак в катедральній авдиторії відбувся поминальний обід, який приготовили жінки під проводом п-і Лисик, а керували всім п-і Пижик та п-і Брода.

Знагоди похорону чоловік покійної передав 30 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуєм, а покійній Стефанії вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Прибиті великим смутком по втраті нашої найдорожчої дружини та мами складаємо щиру подяку всім, що в якийнебудь спосіб допомагали нашій незабутній покійниці в останніх хвилях її життя, та тим, що допомогли нам перевести гідно похорон покійної.

Наша щира подяка д-рові М. Середі, який кілька разів приїздив до хати, а відтак опікувався покійною в шпиталі. Дякуємо д-рові Банд, який зі своїми асистентами старався привести хвору до здоров'я. Дякуємо всім нашим приятелям, що відвідували хвору в шпиталі та влегшували її останні хвилини життя.

Щиро дякуємо катедральному дякові п. В. Зінчукові та катедральному хорові під проводом п. М. Іваника, що не пожаліли часу та труду, щоб заспівати своїй членкині останню панахиду.

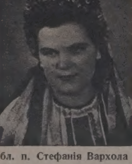

бл. п. Стефанія Вархола

Дякуємо Всесв. о. митратові Ю. Ковальському за відслуження панахиди, заупокійної св. Літургії та похорону, як теж за слова прощання та потіхи. Впр. о. М. Ничці ЧСВВ та Впр. о. Й. Кончакові, колишнім нашим душпастирям дякуємо за участь у Службі Божій, а о. М. Ничці теж за слова прощання.

Дякуємо дякові та співакам, що співали в часі похоронної Служби Божої, зокрема п. І. Болехівському за відчитання Апостола та п. Я. Боднарові за його спів.

Дякуємо трумноносцям: пп. Пижикові, Шибіцькому, Броді, Личакові, Латолі та Новицькому.

Наша окрема подяка родині Пижиків, які так щиро зайнялися нами в нашому важкому болю, як теж тим, всім, що прийшли нас відвідати та потішити.

Сердечно дякуємо всім тим, що взяли участь у панахиді та похороні, зокрема дякуємо п-ву Макарэм з Калґарі, що не пожаліли часу і прибули на похорон. Дякуємо всім тим, що склали свої жертви на Службу Божу та на квіти на могилу нашої дорогої покійниці, зокрема родині Кучварських із ЗСА та Родині Лученшин з Вінніпеґу. Наша глибока вдячність теж тим паням, які приготовили поминальний обід в катедральній авдиторії. Нехай Милостивий Господь нагородить вам усім сторицею, а покійній Стефанії, яка не змарнувала Богом даних їй талантів, а використала їх на Божу славу та добро свого народу, нехай буде вічна пам'ять.

Чоловік Ілія та сини Орест і Роман

Короткі вістки

► **В північній Португалії** члени правих партій підкладають бомби під доми комуністів та комуністичні будинки та приміщення лівих організацій. Поліція не може вдіяти нічого проти масового підкладання бомб.

► **Ливанський прем'єр Р.** Карамі проголосив амнестію для 300 старшин та вояків, які збунтувалися проти командування, бо вважали, що командування співпрацює з християнськими боєвиками, які поборювали мусулманських комунізуючих боєвиків.

► **Сильний землетрус** навістив різні околиці Мексика, одначе не вчинив ніякої шкоди, ані ніхто не згинув у часі землетрусу.

Виставка мистецьких творів Ленінґрадських музеїв в Ню Йорку

(Враження українського відвідувача)

Степан Женецький

В наслідок договорення між Міністерством культури Сов. Союзу і (приватної) американської багатої компанії Арманд Гальмер Оксиденталь Петролеюм, відбувалася в місяцях вересні й жовтні м.р. виставка збірок образотворчого мистецтва найбільшого московського музею Ермітаж, і Російського Державного Музею, що находиться в Ленінґраді. Виставка ця мала місце в мистецькій ґалерії Кнедлер при 70-тій вул. і Медісон евеню в Ню-Йорку.

Впадає в очі факт, що договорення про цю виставку заключили не міністерства культури СССР і ЗСА, поряд ком культурної виміни, а чомусь з американського боку партнером виступала американська приватна фірма, яка нічого спільного не має з мистецтвом. Невже ж скреґіт в „детанті" між ЗСА й СССР наступив уже і на культурному відтинку?

Як повідомляли оголошення, на цій виставці були показані праці, зібрані в цих московських імперських музеях, таких славних західньоєвропейських малярів, як Рембрант, Рубен, Ван Дайк, Россі, Фраґонард, Зурбаров, Валянкез, Мурілло, Караваджіо, Веронез, Ґарді, Ґалс, Ґайнеборо, Ґоґ, Сезан, Матіс і Пікассо. Кромі цих західніх клясиків були виставлені також праці деяких московських малярів, та українців, як Ілля Репінн, Архип Куїндж, Дмитро Левицький та Іван Айвазовський, яких москалі безлично присвоюють собі і пишуть, що це московські („рушіян") малярі. (Це саме побачили ми й на обговорюваній виставці).

При цій нагоді цікаво буде пригадати, як деякі праці тих славних західніх мистців дісталися до московських музеїв. Отже біля одної четвертої зібраних в тих музеях малярських праць, придбала московська цариця, з німецького роду, Катерина друга, та, що як писав Т. Шевченко „доконала Україну" — скасувала останні залишки незалежности Гетьманської України, її козацький устрій, та знищила останню її збройну силу — Запорожську Січ. Вдаючи з себе велику, освічену, культурну даму, а насправді будучи великим снобом, Катерина друга пішла за тодішньою культурною модою на Заході, і стала скуповувати мистецькі твори славних малярів. Вона захотіла з її царського заскорузлого осідку в тодішньому Петербурґу, де часто відбувалися морди (царі мордували своїх жінок і синів), зробити, для людського ока, культурний і інтеліґентний осередок. що вона зосередила в своїх руках величанські матеріяльні засоби (пограбувала ж багату Гетьманську Україну), то скуповувала дорогоцінні мистецькі образи з цілої Европи. Коли в 1764 р. пруський цісар, Фридрик, званий Великим, був у фінансових клопотах і не міг викупити колекції образів, зібраних для нього пруськими мистецькими торгівцями — Катерина закупила їх для себе. Як московський консул в Дрездені повідомив її, що має ток багатого німецького князя, фон Бруля, найшовся у великому задовженні, цариця Катерина заґварантувала за нього і при тій нагоді забрала для себе 4 твори Рембрандта, 5 Рубенса, 2 Ватто, та багато менших розміром красвидів, роботи датських мистців. У Франції закупила вона славну мистецьку збірку Крозата, яка мала 500 праць Джіорджона, Рафаеля, Тінторетта, Ван Дайка, Поссіна, Веронеза та інших. Французи сильно і довго ремствували за цією збіркою. Також Англія зазнала великої мистецької шкоди, коли Катерина закупила мистецьку колекцію Готона.

Пізніші московські царі пішли слідами Катерини й собі скуповували мистецькі твори для своїх приватних збірок, які пізніше переходили на власність московської держави-імперії. Червоні московські царі, успадкувавши ці мистецькі твори від білих московських царів, не нищили їх, і не палили, як це вони робили в країнах не-московських народів, а берегли і бережуть їх, а тепер показують за великі гроші чужим країнам.

Зацікавлений тією мистецькою збіркою, а зокрема історією набуття цих мистецьких творів світової слави малярів загребущою московською царицею Катериною, підписаний вибрався в неділю, 26-го жовтня м.р., щоб її оглянути. Кромі творів відомих західніх мистців, нас дуже цікавило оглянути також оригінальні твори славних українських малярів Репина, Куїнджого, Левицького й Айвазовського, що їх москалі, як ми це вже згадували вище, нам загарбали і представляють світові як своїх, „рашіян" мистців. Оригінальних творів ми цих славних українських мистців-малярів не мали нагоди бачити, а тільки знаємо відомий твір Репина „Запорожці пишуть листа до султана", але з репродукції.

Яке велике москвофільство панує в Америці, можна було пізнати хочби з того, яка велика маса прийшла оглядати цю виставку в ту неділю, коли ми її оглядали: велика черга проходила цілими годинами до приміщень ґалерії. Ми певні того, що кромі творів славних малярів, цю масу відвідувачів притягнуло оголошення, що це є московська („рашіян") виставка. Власник, чи власники ґалерії добре зрозуміли і знаменито використали магнетичне для американців слово („рашіян") і тому реклямували її, як московську („рашіян"), а не як совєтську виставку. Ми теж певні того, що якби та сама збірка творів була виставлена іншою державою, вона не притягнула б стільки глядачів. Щож, термін „рашія" все ще гіпнотизує американців!

Цікаво теж відмітити, що зараз при порозі ґалерії виявилася вже не „рашія", а совєтська, значить каґебістка система: при вступі до ґалерії перевіряли всіх гостей: відбирали навіть парасолі, жінкам заглядали до ручних торбинок, а всім мужчинам казали розстібати и розгортати жакети. За чим шукали? За бомбами, чи боялися, щоб хтось не сховав до парасолі і не вкрав великого образа у важких рамах? Отак москалі, за допомогою горезвісної „детанти", вже й Американці накидають духа недовіря, взаємного підозріння й залякування, які панують в червоній московській імперії.

На першому поверсі ґалерії були розвішані в кількох кімнатах твори великих західніх майстрів-малярів: італійських, датських, французьких, еспанських і німецьких. Мистецьким виконанням, кольористикою, вони роблять кольосальне враження на глядача. Чи це портрети, чи красвиди — стоять вони перед вами, мов живі люди, що дивляться на вас і ось-ось, заговорять: а дерева, ліси, мов думають свою лісову думу, а вода в річках і морях, мов хлюпоче, переливається відблисками сонця, чи місяця.

Ми не будемо тут описувати всі виставлені образи, бо це забрало б забагато місця. Скажемо тільки, що оглянувши праці мистців-клясиків, якими маленькими видаються праці сучасних малярів-супер модерністів, що ми їх останньо оглядаємо серед чужих, а на жаль, і деяких українських малярів у вільному світі.

Тут треба додати, що всі ці образи, деякі із середньовіччя, а більшість з 17-18 століть, прекрасно збережені. А це знак, що москалі дбають за свої мистецькі скарби, в той час коли напр. українські старинні ікони зовсім нищать, або держать у вологих приміщеннях, де вони пліснію́ть і пропадають.

На другому поверсі ґалерії були розміщені по два образи модерністів Матіса і великого приятеля Москви й комунізму, недавно померлого Пікасса. Їхні праці не зробили на нас великого враження. Не притягали вони уваги й інших глядачів: кинувши тільки оком на них, всі скоро переходили оглядати інші праці. На нашу скромну думку, Пікасса зробили „великим" мистцем західні снобидоробкевичі.

Для українського глядача великою мистецькою насолодою було оглянути твори великих українських малярів клясиків: Дмитра Левицького (1735-1882), якого був виставлений портрет якоїсь дами Карени Недон. Праця позначена роком 1773; Іллі Репина були виставлені два портрети: дириґента А. Рубінстайна і Льва Толстого. Портрет А. Рубінстайна — це просто портретна досконалість; в ньому мистець віддав навіть червоність одного запаленого ока. Портрет Льва Толстого, босого, і в білому халаті, не робить вже такого враження, як портрет дириґента. Також знаменитий є вид на Константинопіль, робота нашого мистця Івана Айвазовського (1817-1900). Зображені пристань, а в далині святиня, здається Собор Пресв. Софії, неперевершені. А вже твір нашого Архипа Куїнджого (1840-1910), „Вечір в Україні", це вже мистецтво над мистецтвами, архи-мистецтво, вершина малярства! Він так чудово намалював українське село, чи вірніше пару хаток серед дерев під час заходу сонця, що на таке виконання можна тільки ахнути. Оце освітлення заходячого сонця на біло помальованих стін українських хат — це просто чудо добору фарб: як він міг дібрати таку краску, ясність якої така ж сліпуча, як відбиті лучі сонця від білої стіни? Цей красвид робить просто потрясаюче враження на глядача своїм виконанням, і тому не дивота, що біля нього товпилося найбільше глядачів, подивляючи його виконання.

З-поміж творів малярів-москалів („рашіян") нам запам'ятався „Російський красвид" Ісаака Левітана (прізвище зовсім не московське). Замітний він тим, що на ньому зображено московське село з халупами, стіни яких збудовані з болота, а чи помазані болотом. Порівнявши цей красвид московського села, намальованого теж знаменито, з „Вечером в Україні" Куїджого — це два різні світи: від українського села бє радість, веселість, теплота й чистота — а московське село навіває сум, понурість, холод, бруд (чорні, брудні стіни хат). Тому й не дивота, що майже всі чужинецькі подорожні в давнині, а й тепер, що подорожували по Україні й по Московії, зазначують в своїх подорожніх описах ті різниці між Україною й Московією.

В українського глядача теплі почування вдячности викликає твір московського маляра Карла Брюлова, „Автопортрет". Це той Брюлов, який причинився до викупу з кріпацької неволі нашого співця волі — Тараса Шевченка: він же намалював портрет тодішнього московського поета Жуковського, який пущено на розгравку (лотерію) і за ті гроші викуплено нашого великого Кобзаря з кріпацтва.

А це свідчить про те, що й серед москалів були колись, а й тепер є, одиниці (Андрей Сахаров) з людськими серцями й гуманними почуваннями. На превеликий жаль, таких одиниць серед москалів було раніше, а й тепер є, дуже мало, і вони не мали і не мають тепер впливу на кермування московською раніше білою, а тепер червоною московською імперією.

Раніше білою московською тюрмою народів кермували не Брюлови, а такі царі — нелюди, як Іван Грозний, Петро синовбивець, Катерина — суча дочка — як її оспівав український нарід, та Микола Палкін.

А тепер червоною московською тюрмою народів кермують не Сахарови, а кровавий Сталін, ніби-то простакуватий Хрущов, що був різником України, та Брежнєв обруситель, що плянує з понад сто національностей, що проживають в московській червоній тюрмі народів — зробити один „совєтський", значить московський народ, з одною московською мовою і московською культурою.

—o—

БАГАТОКУЛЬТУРНІСТЬ Є ПОСТІЙНОЮ УРЯДОВОЮ ПОЛІТИКОЮ

Достойний Джон Муиро, як міністер відповідальний за багатокультурність, дає директиви в ділянці загального впливу багатокультурности у всіх міністерствах Уряду Канади. Його спеціяльне зацікавлення спрямоване на багатокультурну програму Міністерства Державних Справ, як також на програми спеціяльних культурних аґенцій, завданням яких є проводити в життя цю політику.

У МІНІСТЕРСТВІ ДЕРЖАВНИХ СПРАВ

Багатокультурна програма має за завдання допомагати у плеканні культурного розвитку всіх канадських груп, які бажають зберегти свою спадщину й тим збагатити Канаду. Для осягнення цієї мети діють:

ВЗАЄМОДІЯ ЕТНІЧНИХ ГРУП

Ця програма дає до диспозиції свої професійні сили на те, щоб допомагати групам на національному й льокальному рівнях у ділянках комунікації та організації.

ПРОГРАМА КАНАДСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТИ

намагається скріпити культурну ідентичність меншин та плекати зрозуміння і поширювати знання про культурну різнорідність Канади за допомогою мистецтва, театрів, фестивалів народньої творчости та літератури.

КАНАДСЬКІ ЕТНІЧНІ СТУДІЇ

Під керівництвом Дорадчого Комітету для канадських етнічних студій діють програми дослідів етнічних студій в Канаді. Цей Дорадчий Комітет також спонзорує гостинні виклади професорів і лекторів у канадських університетах.

ТЕХНІЧНІ ЗАСОБИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ НЕОФІЦІЙНИХ МОВ

призначує фонди на опрацювання і продукцію навчального матеріялу для курсів мов.

ПРОГРАМА БАГАТОКУЛЬТУРНИХ ЦЕНТРІВ

допомагає добровольчим групам організувати центри багатокультурности в льокальних громадах.

ПРОГРАМА ІНТЕҐРАЦІЇ ІМІҐРАНТІВ

допомагає різним групам у ділянці партиципації іміґрантів у канадське суспільство.

ПРОГРАМА ДОТАЦІЙ

призначує фонди для добровольчих груп для підтримки широкого спектру багатокультурної діяльности.

НАЦІОНАЛЬНА РАДА ФІЛЬМІВ

Як частину свого вкладу в програму багатокультурности, Національна Рада Фільмів випродукувала понад 400 фільмів у 19 різних мовах. Їх можна безплатно отримати в бюрах Національної Ради фільмів у Вінніпеґу, Ванкувері, Торонті, Монтреалі, Оттаві й Галіфаксі.

НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ ЛЮДИНИ

Національний Музей Людини в Оттаві документує історію усіх етнокультурних традицій в Канаді. Цей музей зібрав величезну скількість експонатів, звуко-візуальних записів і фільмів. Спеціяльну увагу звертається на такі елементи як народня архітектура, хатнє умеблювання, передіндустріяльна техніка харчової продукції та ручних виробів, традиційні перекази, родинне і комунальне життя, свята та обряди. Також підготовляється культурні виставки та переїздні покази.

ПУБЛІЧНИЙ АРХІВ

Програма Національного Етнічного Архіву має за завдання віднаходити й охороняти етно-культурні рекорди перед втратою, пошкодженням чи знищенням. Персонал фахівців почав збирати рекорди цього багатого й важливого аспекту нашої спадщини через контакти з етно-культурними організаціями, товариствами та індивідуальними особами.

НАЦІОНАЛЬНА БІБЛІОТЕКА

Національна Бібліотека зорганізувала багатокультурне бібліо-обслуговування. Воно має за завдання постачати книжки в неофіційних мовах, які вживаються в Канаді, для публічних бібліотек, поширювати збірки книжок у неофіційних мовах у більшості бібліотек. Першу колекцію книжок вислано з Оттави у березні 1975 р. Плянується додавати річно по п'ять нових мов, що має осягнути загальне число 70.

Подавайте свої погляди або звертайтеся по інформації листовно до:

Multiculturalism, P.O. Box 366, Station A,
Ottawa, Ontario K1N 8Z9

Hon. John Munro
Minister Responsible for Multiculturalism

L'hon John Munro
Minstre chargé du multiculturalisme

Multiculturalisme
MULTICULTURALISM

ДРУКАРНЯ „УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"

ВИКОНУЄ:

- фірмові коверти
- фірмові листи
- афіші, летючки
- брошури
- візитівки, білети
- базарові квитки
- книжки
- журнали

—o—

CBC RADIO NEWS

More Than Just The Headlines

CBX 740

CBC Radio

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phone: 426-0050, Edmonton, Alberta

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 632-2011 — Lamont, Phone 895-2157
Smoky Lake, Phone 656-3000
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
Andrew — Two Hills Innisfree

В. М. СМОЛИК — президент. Я. СМОЛИК — керівник

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
455-1142 — Phone — 455-0653

ІТОНА
ЦЕНТЕР ДЛЯ СЛУХОВИХ АПАРАТІВ
Джон Раймер
(авдіометрист
Головна підлога —
тел.: 424-0181
Повна послуга в слухових апаратах

Дрібні оголошення

● **ЧАСТИНИ ДО ЕЛЕКТРИЧНИХ ПРИЛАДІВ** ЩАДІТЬ $$$, ЗАКУПОВУЮЧИ ПО ЗНИЖЕНІЙ ЦІНІ НОВІ ЧАСТИНИ до всіх електричних приладів. Пришліть старі частини на взір, а ми перешлемо вам відворотно нові частини. Ми теж даємо інформації відносно направи. На продаж мотор та малі електричні прилади.

Do -It-Yourself Appliance Parts
10929 - 103 Ave., Edmonton, Alta

Для мешканців метрополітального Едмонтону тел. ч.: 425-1060.

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.

WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10135 - 102 St., Edmonton
Ph. 422-3235

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

Свіжі і штучні КВІТИ
— 24 годинна обслуга —
Квіти на всякі нагоди
За інформаціями тел.
474-2101: 474-4881
Des Rosiers Florists Ltd.
(THE ROSE HOUSE)
9712 - 111 авеню
Говоримо по українськи

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Ст. і 102 Аве. Едмонтон
Тел.: 423-2127
В Форт Саскачеван кожної середи. Тел.: 998-2211

Thomas Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
301 TEGLER BUILDING
10189 - 101 St. Edmonton
Phone: 423-2818

Незабутня Маланка в Канорі, Саскачеван

„Купіть квиток на Маланку! Прошу не відмовте!" — „Не гуляю!" — кажу стомлена. „Не пожалієте! — настоює вперто молодий член забавового комітету. Це не лиш танець, то вечеря та дуже багата програма, що включає появу Маланки та Василя!" Стидно було признатись, що ніколи її не бачила, купила два квитки та рішила піти. Приманювало і те, що це справжній наш Новий Рік і треба хоч раз зустріти його спільно з друзями.

Діти клопоталися різними орудками, бо то члени УКЮ, що належать до танцювальної групи. „Мамо, дай рукавицю та багато пшениці, будемо засівати на щастя на здоров'я на цей Новий Рік!" — казав з усміхом мій малий синок. За кілька годин та ми опинилися в українській католицькій залі. Я була захоплена першим враженням: у притемненому світлі біліли кругом розставлені столики, на яких горіли різдвяні свічки, стіни та стеля потапали в кольорових фестонах, гірляндах, бальонах та світлах. З вуглів заглядали чудові ялинки, освічені рефлекторами. Залишивши плащі чемній прислузі УКЮ ми прямували до їдальні де ждала нас смачна, дуже дбайливо приготована вечеря.

Біля восьмої години всі гості входили до святочної залі та, привитані господарями, обдаровані новорічними капелюшками, примістились, де бажали. Грімко залунала щедрівка „Добрий вечір тобі" а опісля всі, з найбільшою увагою, слухали привіту господаря, який познайомив з програмою та побажав присутнім веселої забави. Ще кілька хвилин і перед нашими очима, мов на екрані, пересувались танцювальні групи дівчат та хлопців. Чудово виглядали ці квіти України в свойому мистецькому, народньому танку. І знову пригасло світло, а серед круга гостей появились наші „Волошки" в довгих синіх спідничках, вишиваних блюзках з заквітчаними, червоними маками голівками. Мов спів соловейків лунали одна за одною, про співані з великим чуттям, сентиментальні пісні. То справді самоцвіти Канори. Та годі! Час починати забаву! Заграла оркестра та всіх пірвала в новорічний танок. Дружня атмосфера чимраз більше зростала, обличчя присутніх ясніли вдовіллям та добрим почуттям. Члени УКЮ продавали стрічки на „Королеву Нового Року", мужеський комітет нагороджував різних танцюристів коробками шоколяд, час проходив дуже швидко. В 11-тій годині почався новорічний хоровід після якого всі присутні створили велике коло.

Біля гучномовця появились пані, що вияснили походження та значення Маланки, пояснюючи розвішані на стінах картини, що зображували богів з перед християнських часів. І тяжко повірити, мов під ударом магічної палочки, з підземелля привів Василь правдиву Маланку-богиню Весни, щоб вона принесла новорічне благословення для нашого хліборобського Саскачевану. Вродливий козак зі шаблею при боці, держав за руку чудову українську дівчину в народнім строю, з вінком, стрічками та кошиком квітів. Вони вели цікавий діялог, який виснював їх переживання та який закінчили милозвучним дуетом „Ластівко моя прекрасна..."

Чудова Маланка усміхалась та розкидала квіти, а ми відчували тепло весняного сонця і радості. Аж ось картина змінилася, на мить припинилося все веселе, під звук поважної музики, повільною, стомленою ходою, наближався старий, дебелий козак у темній шинелі з палицею в руках. Лице його біле, старе маєстатичне з довгою, сивою бородою, на трудях синя лента зі золотим написом 1975 рік. Наші думки лучилися з його чудовим, працальним словом, ми їхали на послідню станцію 1975 р. та ловили останні слова заповіту. Пригасло світло, дванадцять довгих ударів і пішов старець в очах зі сльозами, так попрощався навіки з нами. Мов гомін досі бренить його заповіт: „жийте в згоді, взаїмно себе любіть!" Ми глибоко задумались та не довго, ярке світло заляло залю, а на сцену вибігло чудове хлоп'я, в пеленочці з червоною лентою 1976 р. Р'ясними оплесками, з великим захопленням та радістю вітали присутні цього дорогого гостя. За ним слідували численні сівачі, що щедро розкидали пшеницю та бажали щастя у Новому Році. Ця картина була прегарна та дуже настроєва, вона перенесла нас думками під рідні стріхи. Чи є там кому засівати?... Злучилися руки в почутті єдності та захвилював великий круг під звуки пісні „Де згода в родині"... Посадник міста Канори з дружиною щедро обдарували Новий Рік та сівачів. Отець парох в асисті членів УКЮ проголосив ім'я вибраної королевої і вона розпочала новорічний вальс. Померкли світла і всі автоматично вдихнули веселий, новорічний настрій.

Довго гомоніла оркестра, а при каві лунали співи коляд та щедрівок. Ми вдоволені та щасливі вертали домів. Всі висказували своє захоплення та признання для організаторів цієї чудової, незабутньої Маланки.

Ми дякуємо всім, що засівають в серцях наших дітей любов до української традиції, що плекають нашу рідну мову, мистецтво та чудовий обряд. Ідім їх слідами! У Канору загостив правдивий український Новий Рік!

Г. П.

► **З уваги на те, що** американський конгрес ухвалив рівні обмеження в продажі товарів із ЗСА до СССР, бо СССР не хоче давати дозволу жидам на виїзд до Ізраїля, американські бізнесмени втрачають річно в торгівлі прибл. один мільйон долярів.

Турбуєтеся, що глухнете?

Чікаго, Ілл. — Дарова оферта зі спеціяльним зацікавленням для тих, що чують, але не розуміють слів, була проголошена компанією Белтон. Недіючий модель найменшого слухового апарату Белтона, який колинебудь був зроблений, буде висланий даром кожному, хто його зажадає.

Це не є справжній слуховий апарат, але він вам покаже, який маленький може бути слуховий апарат. Справжній слуховий апарат важить менше, як одну третину унції і є в одній одиниці, що рівняється величині уха. Нема ніяких дротів, що вели би від тіла до голови.

Ці моделі є дарові, отже напишіть за вашим уже тепер. Ми вже вислали їх тисячі, отже напишіть за вашим ще сьогодні до:
Dept. 4287
Beltone Electronics Corp.,
4201 W. Victoria,
Chicago, Ill. 60646 — USA

УСМІХНІТЬСЯ

Підхмелений вертається до дому, а назустріч поліціянт.

— Панове, поліціянти, дозвольте пройти.

Поліцай гнівно подивився на нього:

— Проходьте, тільки не всі нараз, а поодному.

* * *

ЦІКАВИЙ

— Мамо, а зебрам також дають свідоцтва (репорти)?

— Ну, що з тобою, чому таке питаєш?

— То від чого ж тоді по всьому тілі в них смуги?

* * *

ДАРЕМНЕ ПРОПАДАЮТЬ

— Тату, а слонячий батько мне слонятам вуха?

— Ні.

— От шкода, Такі вуха даремне пропадають.

* * *

МУДРА ВІДПОВІДЬ

— Івасю, чому собака махає хвостом?

— Бо хвіст не може махати собакою.

* * *

— Я порвала стосунки з нареченим. Моє ставлення до нього радикально змінилося.

— А чому ж не повернеш йому того перстення з діямантом?

— Бо моє ставлення до коштовностей не змінилося.

* * *

НА РИБОЛОВЛІ

Ловить Джек рибу. Аж тут вчепився на тачок чорт. І давай він Джека просити:

— Відпусти мене, я чорт.

— У мене дітей до чорта, то з'їдять і чорта.

— Відпусти мене, я нечистий.

— У мене така жінка, що почистить, — відповів Джек.

* * *

ПРО СКУПАРІВ ГОВОРЯТЬ

Вони зупиняють на ніч годинники, щоб не зужувалася машинерія; як купують жінці пудер то досипають муки, щоб вистачило на довший час, танцюють у вовняних капцях, щоб чути музику від сусідів, коли варять зупу зі слимаків то черепашок не викидають, а нанизують на шнурок і їх ще раз виварюють. Коли ж сусідам притрапляться несподівано гості, то й їм позичають їх, хоч їх вже раз „виварили". У гнізда бузьків підкладають качачі яйця ,щоб ті висиділи каченят.

Короткі вістки

► **Третя сесія 30-ої** Манітобської леґіслятури розпічнеться в четвер, 12 лютого. Манітобська леґіслятура має тепер 31 послів партії НДП, 23 прогресивних консерватів та трьох лібералів.

► **Світовий банк ухвалив** дати Чіле позичку в сумі 32 мільйони долярів, хоч було багато протестів проти допомоги військовій диктатурі в Чіле. То вже третя позичка для військового правління в Чіле від Світового банку для розбудови копалень міді.

► **Американські митні** урядники сконфіскували на англійському судні, що, по дорозі з Південної Америки задержалося в Ню Йорку, 112 фунтів наркотику-кокаїни, ринкової вартости 23.8 мільйонів долярів.

► **Німецька** комуністична газета подала імена 15 американців, які мали б бути агентами розвідчої агенції СіАйЕй в Німеччині. Газета пише, що виявлення їх ніх імен не може їм пошкодити, бо їхні імена вже давно відомі советській поліційній агенції КГБ.

► **Північний В'єтнам** домагається від ЗСА допомоги на відбудову, яку їм приобіцяв попер. президент Р. Ніксон. ЗСА відповіли, що Ніксон приобіцяв допомогу в 1973 р. коли підписано перемир'я, якого відтак Північний В'єтнам не додержав.

► **В СССР показувано на** телевізії фільм про схоплення трьох китайських шпигунів на советсько-китайському кордоні. В фільмі показано теж вишкіл шпигунів у Китаї

► **В 1975 році з порту в** Тендер Бей вислано 511.4 мільйонів бушлів збіжжя. З того 490 мільйонів бушлів вислано суднами, а 21.6 мільйонів бушлів залізницею.

УСМІШКИ...

Щоб дістати безплатну пораду, скупар питає знайомого лікаря, якого зустрів по дорозі:

— Пане докторе, що Ви робите, коли маєте катар?

— Чхаю, — відповів лікар.

Він теж був скупарем.

"НОВЕ СУПЕР БІНГО"
(OVER AND UNDER)
ЧЕТВЕР П'ЯТНИЦЯ
Заля Лицарів Колюмба, Едмонтон
В НЕДІЛЮ, ПОНЕДІЛОК І ВІВТОРОК 7.30 ВЕЧ.
Виграш (понад) $100 за одну гру
20-та гра — $1,000.00
Вступ: $2.00 Додаткові картки 50 ц.

НА КОЛЯДУ ПРИСЛАЛИ ДО „УВІСТЕЙ"

По $10.00: — І. Дубленко, Едмонтон, п-і А. Байрак, Едмонтон, Н. Вергун, Едмонтон;

$7.50: — п-і О. Сеник, Едмонтон;

по $5.00: — Посол І. Батюк, Мондер, Алта., Г. Байрак, Едмонтон, о. Я. Федуник, Едмонтон, М. Григорів, Канора, Саск., С. Микитів, Едмонтон, І. Кухаришин, Едмонтон, І. Надворний, Едмонтон, С. Поломарк, Мондер, Алта., І. Пасник, Кіченер, Онт., М. Фіялка, Едмонтон, п-і О. Яковишин, Вінніпеґ, Ман., п-і В. Кушнірик, Едмонтон, п-і Л. Вацке, Едмонтон, Ю. Гук, Ріджайна, Саск., С. Гнатюк, Едмонтон, Я. Федорів, Едмонтон, І. Болехівський, Едмонтон, В. Постойко, Едмонтон, В. Загородний, Едмонтон, М. Білан, Едмонтон, Г. Купновицький, Едмонтон, І. Шевчик, Едмонтон, п-і А. Романюк, Едмонтон;

по $4.00: — В. Кузів, Едмонтон, С. Кузик, Бон Екорд, Алта.;

по $3.00: — З. Садовський ,Ріджайна, Саск., М. Гладишевський, Калґарі, Алта., В. Дубан, Едмонтон, Н. Гевко, Едмонтон, Д. Шульган, Едмонтон, п-і А. Зурба, Дервент, Алта.;

по $2.50: — Ф. Купновицький, В. Гнатюк, п-і М. Мариновська, С. Стефанюк, п-і А. Фредрик, Ю. Хаба, Д. Червак, Л. Гошій, М. Бойко, В. Кунда, М. Тихнович, п-і А. Костик, П. Найда, П. Гарматюк, п-і А. Бунь, п-і І. Буцманюк, В. Чорний, п-і А. В. Поливкан, П. Бурак, Т. Бала, М. Куць, Т. Арендарчук, Ю. Роїк, всі з Едмонтону, М. Федущак, Норт Стар, Алта., Г. Квасницький, Вегревил, Алта., А. Дуриба, Чілівек, Б.К., п-і А. Лащук, Атабаска, Алта., И. Кузьо, Кенора, Онт., п-і М. Мельник, Ред Вилов, Алта., о. В. Мартиник, Калґарі, Алта., Н. Папроцький, Медисин Гет, Алта., П. Байрак, Калґарі, Алта., п-і А. Ендрус, Вінніпеґ, Ман., п-і М. Боцюрків, Редіюм Гот Спринґс, Б. К., Н. Баяновський, Су Ст. Мері, Онт., П. Мельник, Вайта, Ман., п-і І. Семков, Ричмонд, Б.К., о. П. Гардій, Йорктон, Саск., М. Пахолик, Атабаска, Алта., п-і С. Козій, Медисин Гет, Алта., М. Грицкан, Спірит Ривер, Алта., Д. Івасишин, Калґарі, Алта., Н. І. Михайлчук, Ст. Майкл, Алта., А. Жеребецький, Пеллі, Саск.;

по $2.00: — М. Пастужик, п-і К. Хрик, С. Біло, Ф. Сенько, С. Пижик, Ф. Білик, всі з Едмонтону, О. Процик, Калґарі, Алта., В. Шостак, Смокі Лейк, Алта., Н. Василишин, Бонивіл, Алта., М. Воляник, Вінніпеґ, Ман., п-і А. Загрош, Мондер, Алта., о. А. Пакош, Вінніпеґ, Ман., п-і І. Вовчук, Витасківін, Алта., А. Салак, Чипмен, Алта., М. Кінащук, Кемлупс, Б.К., Д. Мельник, Гемилтон, Онт.;

по $1.50: — Н. Сорока, Норт Стар, Алта., п-і С. Вернюк, Ройкрофт, Алта., А. Киба, Йорктон, Саск., І. Подільчук, Едмонтон;

по $1.00: — п-і А. Крочак, Саскатун, Саск., п-і А. Мельник, Вакав, Саск., А. Бойко, Едмонтон, В. Сич, Кемровз, Алта., І. Козак, Райлій, Алта.;

по 50 центів: — Г. Теребенець, Мондер, Алта., З. Саґан, Баттлфорд, Саск., М. Сас, Едмонтон, С. Клемра, Ту Гилс, Алта.

Далі буде!

Усім шановним жертводавцям щиру подяку складає адміністрація „Українських Вістей".

CAPILANO MEDICAL CLINIC
7905 - 106 АВЕ., ЕДМОНТОН
Dr. G. LOEWEN Dr. W. M. REGEHR
Dr. BRENDA MITCHKE Dr. J. G. REILLY
Dr. G. S. MYRHOLM Dr. JOAN THOMPSON
ЛІКАРІ ДЛЯ РОДИН
проголошує
ЗМІНУ ЧИСЛА ТЕЛЕФОНУ
із 469-4448 на
465-0951
що наступила 2 лютого 1976

МАШИНА ДО ШИТТЯ „ЗІНГЕР" на продаж. Зголошення: І. Надворний, 10708 - 93 стріт, Едмонтон, Алберта.

ПОТРІБНО ПЛЯШОК
Забираємо з ваших домів
Усі пляшки з горілок, вина неалькогольних напитків („пап"), якщо за них звертають депозит, та пляшки від пива.
BOTTLE DEPOT ON WHEELS
Ph.: 453-5102 - Edmonton

ХІРОПРАКТОР
Спеціяліст від хребта і ставів
DR. V. A. BAYROCK
CHIROPRACTOR
9617 - 111 Ave. Ph.: 422-7656 Edmonton, Alta

АСОЦІЯЦІЯ ПОЛЬСЬКИХ СТУДЕНТІВ
ТЕАТР ЮНІЇ СТУДЕНТІВ
АЛБЕРТСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ
показує
найновіші фільми з Польщі
"САМІ СВОЇ" (І-ша частина)
„ТОЙ НЕЗНОСНИЙ ХЛОПЕЦЬ"
ДВА ФІЛЬМИ — ТРИ ГОДИНИ СМІХУ!
НЕДІЛЯ, 15 ЛЮТОГО
Двері відкриті — 1.30,
показ фільму — 2.00 год.
ВІВТОРОК, 17 ЛЮТОГО,
Двері вікриті — 1.30,
показ фільму — 2.00 год.
Вступ: дорослі $3.00, студенти $2.75
діти (нижче 16 р. — $2.00)
Паркування на 89 аве. на схід від 116 стр.
(Стедіюм кар парк, поблизу театру)
Фільм лиш для дорослих

ДУЖЕ ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром — з фабрики до Вас
Робітня: 455-5663 Вечором: 484-7395
WESTERN WINDOWS LTD.
Алюміньйові вікна — двері до петіо — щільно запечатані
ВІДНОВИ — НАПРАВИ
Р. Кек, керівник продажу В. Мусійовський, керівник робітні
14511 - 118 Avenue Edmonton, Alberta